

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 21/2014 - 37 pàgines

Sessió ordinària del dia 16 de desembre del 2014

El dia 16 de desembre del 2014, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 109/2014, que és el següent:

Punt Únic: Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2015, així com l'examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades respectivament pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt i pel M. I. Sr. David Rios Rius, president el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Ribera y Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient, Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Rosa Gili Casals, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Bona tarda a tothom.

Passem, doncs, a aquest primer punt únic.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 83/2014, del 27 d'octubre.

S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades respectivament pel Grup Parlamentari Mixt i pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, les quals han estat publicades en el Butlletí número 105/2014, del 9 de desembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Aquest pressupost 2015 no és el que Andorra necessita. És essencialment un pressupost de funcionament i de transferències amb la contrapartida d'un endeutament que només marginalment es dedica a la inversió i que porta el pes mort de milions pel retornar d'interessos anuals.

Durant les presentacions dels pressupostos de la present legislatura, -els tres anteriors-, el Govern ha anat destacant la necessitat de dur a terme les reformes que considerava necessàries amb la finalitat de preparar l'economia andorrana per quan la situació econòmica de l'entorn comencés a créixer. En la presentació del darrer pressupost de la legislatura, aquest, es destaca la importància de tres reformes: l'obertura econòmica, el model fiscal i l'equilibri pressupostari, i s'afirma amb valentia que "arribem al final de la legislatura amb aquests grans objectius acompanyats".

Però si analitzem el Projecte de Llei que esmenem a la totalitat, ens adonem que els objectius del nou model fiscal no s'han assolit i l'equilibri pressupostari tampoc no s'ha aconseguit.

El projecte preveu un important increment dels ingressos corrents -d'uns 35 milions d'euros respecte del pressupost del 2014. Les despeses també augmenten, però molt més les corrents -uns 28 milions sense considerar les despeses financeres que les de capital -uns 3 milions, un 3%. Finalment, la previsió és que el dèficit superi lleugerament els 30 milions d'euros, el que representaria una caiguda del 25% respecte el pressupost del 2014. Ja veurem però que el dèficit es redueix fent menys del que caldria.

Les previsions són que els ingressos dels impostos directes arribin al 2015 a prop de 69 milions d'euros, mentre que els derivats d'impostos indirectes es situïn en 295 milions. Si comparem la previsió d'ingressos amb el pressupost del 2014, la recaptació prevista per impostos directes augmentaria en uns 20 milions d'euros -seria l'aplicació de l'IRPF i un augment en la recaptació de l'impost de societats. Els impostos indirectes també augmenten en uns 17 milions, en aquest cas per l'increment de la recaptació de l'IGI.

En conseqüència, l'increment en la recaptació ve motivat òbviament pel desenvolupament del nou model fiscal. Un model que els membres del nostre grup parlamentari hem defensat i promogut molt abans que els consellers de DA, que no en volien ni sentir parlar, s'hi hagin conformat.

Amb aquesta previsió d'ingressos, i si afegim en el sistema fiscal les cotitzacions de la CASS que, com es fa a nivell internacional, atès que també és un pagament obligatori, observem que el pes dels impostos directes en el conjunt del sistema fiscal andorrà pot arribar al 12%, mentre que els indirectes representen un 52%, gairebé un 450% més que els directes, i les cotitzacions socials arribarien, en global, a un 38.

Si ho comparem amb l'estructura mitjana de la Unió Europea, s'observa com el sistema fiscal europeu està més equilibrat i el pes dels impostos directes és molt més proper al dels impostos indirectes. Per tant, Andorra encara estem lluny d'aquest sistema fiscal més equilibrat, fet que no vol dir que el nivell de pressió fiscal hagi de ser el mateix que a Europa. Aquí ens estem referint al pes relatiu de les diferents categories impositives -impostos directes, impostos indirectes i cotitzacions socials-, per tal de tenir un sistema fiscal més just i més estable.

El sistema fiscal andorrà, tal com diu la Constitució en l'article 37, ha de ser just, i aquesta justícia s'assoleix principalment mitjançant un impost directe com és l'IRPF que permeti gravar de manera progressiva, tant el treball com el capital, tenint en compte les circumstàncies personals i familiars de les persones que han de pagar l'impost.

I el sistema fiscal andorrà, ja ho sabem, ha d'assegurar el finançament de tota la despesa pública (despesa social i despesa d'inversió) per tal de garantir l'equilibri pressupostari s'ha d'anar a buscar impostos com l'IGI, com l'IRPF i l'impost de societats gravin bases àmplies, tot el consum, tota la renda o tots els beneficis, encara que amb tipus impositius moderats.

En definitiva, estem convençuts que Andorra ha de seguir amb el desenvolupament d'un sistema modern

i homologable. Però en el projecte de pressupost del proper any, es comprova la forta dependència, coneguda per altra banda, dels ingressos impositius respecte del tabac i els carburants. No tenim la xifra per aquest any però si recordem la xifra de l'any passat els ingressos impositius derivats del tabac representaven gairebé un 30% dels ingressos.

Pel que fa a les despeses i en relació a les despeses corrents observem que hi ha un increment previst del 10% que podria venir motivat per dues raons principals: en primer lloc, l'augment de les transferències a la CASS per cobrir el dèficit de la branca general i, després, el segon motiu seria la dotació d'una previsió per fer front en el futur als compromisos del complement de jubilació dels funcionaris.

Pel que fa a les despeses d'inversió, i en particular les anomenades inversions reals, el Govern afirma que la xifra pressupostada, uns 50 milions d'euros, "*Permet impulsar... -estic citant la memòria-, Permet impulsar les inversions necessàries per fer front a la capacitat de renovació dels actius patrimonials del Govern i possibilita la realització de nous projectes d'interès nacional i alhora, injecta uns recursos necessaris a un sector important de l'economia andorrana, com és el de la construcció i de tots els serveis*" -fi de citació.

Es pretén que la previsió pel 2015 va en la línia ascendent de la inversió pública al llarg de la legislatura. Aquestes afirmacions no coincideixen gens amb la realitat com a continuació exposaré.

Mirem dades de liquidació dels pressupostos, les reals... -això ja hem parlat en varis debats amb el ministre-, les reals en lloc de les previstes.

Al 2012 la xifra liquidada d'inversió pública van ser 135 milions d'euros; al 2013, 36 milions i durant el primer semestre de 2014 tenim liquidats 7 milions. Al 2013, la xifra executada va representar el 70% del pressupostat i la xifra executada, durant el primer semestre del 2014, de moment representa, un 8% del total. Ja sabem... -i el Sr. cap de Govern discrepa-, ja sabem que com que s'acosten eleccions, doncs, ara, es fan consells de ministres i s'aproven moltes obres, això és una tradició d'Andorra que no li criticaré.

Per tant, però ja veurem, ja veurem on arribarà la liquidació que segur que s'allunyarà del pressupostat.

Per tant, quan parlem d'inversions reals és aconsellable fer aquesta comparativa amb altres anys tenint en compte la realitat (la inversió real, la de veritat), en lloc de prendre previsions que després s'han allunyat de la realitat. I l'experiència més immediata, ens porta a creure que finalment la inversió que s'executa és molt inferior a la pressupostada, per tal d'evitar d'aquesta manera que

el dèficit públic augmenti excessivament. Però, quina és la inversió que necessita l'economia andorrana: la que es pressuposta o només la part que finalment s'executa? Aquesta és la pregunta.

Amb els camins de despeses i ingressos ja predefinitos, l'objectiu de reduir el dèficit com eix prioritari de la política econòmica, les partides d'interessos del deute, pensions, desocupació, transferències als comuns ja compromeses, i la reforma fiscal en procés d'execució imminent, el que queda per esbrinar ja gairebé es converteix en secundari.

Tenim un pressupost per a un any electoral, -ho deia fa un moment- i alhora un pressupost subordinat a la situació del nostre entorn més proper.

La desigualtat social creixent, la caiguda dels ingressos i els baixos salaris mantindran el consum de les famílies molt anèmic. I així no hi haurà recuperació.

Estem, Sr. Martí, davant una recuperació anèmica.

La lògica comptable no és pas una lògica política.

El Govern ens té acostumat en els seus discursos sobre la necessitat de reformar l'economia.

Però, el pressupost ho demostra, no hi ha una posta en marxa progressiva d'una agenda de mesures inscrites, que estiguin inscrites en una visió de conjunt de la societat andorrana i de la seva necessària adaptació a l'entorn.

Aquest pressupost busca un equilibri entre dues exigències contradictòries: d'una banda la reducció de les despeses públiques; i d'altra banda els sacrificis que es pot demanar a una o altra categoria social, econòmica o bé, en l'àmbit institucional, als comuns.

En aquesta segona banda de la situació els pressupostadors avaluen la capacitat de resiliència és a dir, de perill o nocivitat en termes estrictament electorals.

El pressupost, fidel reflex de la política de DA, es presenta així com una mena de comptabilitat en partida doble, ben particular.

L'objectiu de cadascú que es pugui veure afectat pels plantejaments pressupostaris, no va més enllà de preservar així els seus avantatges adquirits i, si es pot, obtenir-ne de nous.

Cada reforma és viscuda com un enfrontament que comporta beneficiats i perjudicats. D'aquí aquesta política en termes de comptabilitat que no té cap projecte.

El Govern espigola i recull entre les mesures que li proposen, redueix un capítol avui, encara que l'augment demà si la mesura projectada desferma més malcontents dels previstos. En resulta un poti-poti de mesures adoptades apressadament sense que

se n'hagi mesurat gaire, per no dir gens, els costos, les conseqüències i les contradiccions.

Aquesta visió purament comptable de la política no obre cap perspectiva.

La reducció de les despeses de funcionament és necessària. N'estic convençut. Però això no vol pas dir que sigui un projecte que pugui motivar els agents socials i econòmics a acceptar les reformes i els sacrificis que comporten.

Sóc plenament conscient que el principal problema al que ens enfrontem és la crisi econòmica i els seus efectes: la desocupació, el creixement de les desigualtats, l'augment de la pobresa i la manca d'oportunitats, especialment entre els més joves i els aturats de llarga durada.

I estic convençut que la ciutadania és, en general, seriosa, treballadora i abnegada. Comprèn que s'ha de fer esforços per sortir d'aquesta situació. Però enfrontada a un deteriorament personal persistent de les seves condicions de vida i, el que és pitjor, de les seves expectatives de futur, demana més solidaritat en el repartiment dels costos de la crisi.

Aquest pressupost deixa pensar que al Govern de DA i al candidat Antoni Martí no sembla importar-los, o no els tenen en compte, aquests efectes de la crisi sobre la desigualtat i la pèrdua d'oportunitats per als més febles.

S'ha de ser molt curosos amb els efectes polítics que tenen les reformes econòmiques que canvien la distribució de la renda a la societat provocant més desigualtat.

Com explica Anton Costas, catedràtic de Política Econòmica de la Universitat de Barcelona, els defensors de l'economia de mercat han de recordar que el nucli moral que legitima socialment la lliure empresa, és a dir, el mateix capitalisme, no és la competitivitat ni l'eficiència dels mercats. És el benestar social i les oportunitats que genera, especialment pels que més ho necessiten.

Una recent enquesta d'opinió indicava que el 54% de la ciutadania espanyola creu que ha baixat de nivell social amb la crisi. Seria interessant disposar d'una enquesta semblant a Andorra. Tanmateix la preocupació per la desigualtat no és a l'agenda política del Govern en aquest pressupost.

Els recordem que la Creu Roja ja fa més d'un any que gestiona el restaurant Cal Focall d'Andorra la Vella un menjador social.

Al dia l'equipament rep migdia i vespre més d'una quinzena d'usuaris i és un termòmetre evident de la situació social del país.

I contràriament al que pretén el candidat Antoni Martí, la recuperació econòmica no és encara aquí.

Les darreres notícies sobre els països més rellevants de l'Eurozona no permeten descartar una nova recaiguda.

Mentre, l'estancament continua.

I el Fons Monetari Internacional creu que hi ha un 40% de possibilitats d'una nova recessió.

Aquest final d'any s'han debilitat alguns indicadors de demanda de les famílies andorranes. Endeutament elevat de famílies i empreses, estancament en la renda de les famílies no inciten a l'augment del consum i la inversió.

Que l'economia andorrana creixi el 2015 dependrà de què les economies francesa i espanyola, els nostres principals clients, abandonin l'estancament i la recessió en què estan immerses.

Reforçar la inversió, en la seva concepció més àmplia, hauria de ser, avui, al centre de les preocupacions dels responsables polítics perquè la timidesa del redreçament econòmic europeu es deriva d'una inversió insuficient. La inversió està en punt mort a Andorra i arreu d'Europa.

Però amb uns interessos històricament baixos tot faria pensar que el moment és ideal per a invertir, preparar i dibuixar l'Andorra del futur. Com es pot explicar, pregunto, que afluixi la inversió malgrat el feble cost del capital?

Hi ha qui pensa, segurament amb força fonament, que l'aturada de les inversions és també una conseqüència d'una finança de difícil control, malgrat els esforços de regulació, i que està ben poc al servei dels interessos de l'economia real, de llarg termini.

D'altra banda una anàlisi del Pressupost 2015 deixa en evidència que el Govern ha tancat els números de qualsevol manera.

A la pàgina 35 del Llibre 2 -n'hem de parlar- en relació a la despesa per les Eleccions només s'ha previst 40.461 euros -és un exemple- per al finançament electoral dels partits en funció dels resultats, d'acord amb la Llei qualificada de finançament electoral del 15 de desembre del 2000 que preveia pagar 300 euros per escó i 10 euros per vot obtingut.

Amb un cens de 20.000 electors per les eleccions generals, comptant que hi hagués una abstenció del 20%, caldria una previsió de 320.000 euros + 8.400 euros pels consellers generals elegits.

La previsió tampoc no quadra perquè va ser la primera reacció que van tenir en estudiar el pressupost, amb la nova llei recentment votada que

tot i reduir les subvencions a la meitat, encara superaria amb escreix (160.000 euros + 4.200 euros) la minsa previsió.

I tot plegat és encara més mal engiponat si es preveu organitzar -com diu el pressupost- i celebrar les eleccions comunals per a les quals caldria sumar-hi encara més de 164.000 euros. És un exemple.

Tant soroll amb la funció pública i el Govern que havia de tancar l'aixeta de les contractacions de personal al servei de l'Administració i ens demana ara les mans lliures per a poder contractar personal eventual igual que també ho pretén fer la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Tantes compareixences per explicar que Andorra segueix les recomanacions del Grup d'Estats contra la corrupció (GRECO) del Consell d'Europa i aneu reduint any rere any la minsa assignació de la Unitat de Prevenció i lluita contra la corrupció del ministeri de Finances (-12% el 2014 i -16,20% enguany).

Per afrontar la corrupció nosaltres pensem que no n'hi ha prou amb lleis, també calen recursos. I el Govern no en vol donar sinó que els retalla.

En un moment que el Departament de Finances ha de desenvolupar la cooperació internacional i l'assessorament pels intercanvis d'informació tributària es redueix en un -23,44% el projecte.

Mentre la crisi apreta, el Pla de reactivació del Comerç es presenta sense cap increment en relació a l'assignació de l'any passat.

Hi hauria més comentaris a fer però no ens cabien en aquesta intervenció i els hauré de deixar per la rèplica perquè sinó el Sr. síndic m'hauria de cridar a l'ordre.

Per tant, entrant en el que vol ser la conclusió d'aquesta primera intervenció, vull recordar el que els deia el dia 12 de desembre de l'any passat en el debat anterior de totalitat del pressupost. Els deia que l'escenari econòmic i social d'Andorra era molt preocupant i requeria una altra política econòmica. El pressupost pel 2015 no ens aporta cap nova esperança. Només ensenya la perspectiva electoralista amb la que penso que s'ha preparat.

L'esmenem a la totalitat però no ens limitem a manifestar la nostra oposició sinó que proposem sis línies alternatives de política econòmica.

La primera, tranquil·litzar els inversors, clarificant el marc reglamentari i fiscal. Dur a terme inversions de llarg termini, ho sabem tots, comporta agafar un risc important. En particular, els inversors temen les modificacions periòdiques i a vegades retroactives del marc reglamentari i fiscal. Val a dir que en aquesta legislatura a ben segur que no s'ha pas pogut tranquil·litzar ningú amb les repetides equivocacions,

modificacions i improvisacions legislatives de la majoria. Per això és essencial preservar i reforçar la protecció dels inversors tot i permetent el lliure joc de la competència. La primera exigència és doncs dotar Andorra d'un marc reglamentari fiscal que sigui clar i estable en el temps. I això a tots els nivells, al nacional però també al comunal.

En segon lloc, orientar l'estalvi cap a la inversió productiva. Caldria prendre consciència que a Andorra tenim molt estalvi mal utilitzat. Es tracta d'orientar l'estalvi cap al finançament de les empreses i els projectes de desenvolupament que poden tenir un impacte positiu immediat sobre l'ocupació i el creixement.

Tercera proposta, donar confiança a la joventut. S'ha de promoure entre els joves el valor d'adoptar iniciatives. El sistema educatiu andorrà hauria d'aconseguir traduir aquesta voluntat de retornar la confiança als joves i fer evolucionar les mentalitats davant el fracàs. Això significa acompanyar fermament els joves que han sortit del sistema escolar sense cap diploma amb la finalitat de permetre'ls adquirir una formació professional personalitzada.

Quarta proposta, invertir en el capital humà de la gent gran. Es parla molt de progressivitat de la jubilació però el fet evident és que cal una transició més progressiva entre el treball i el no-treball en el moment de la jubilació. La inversió més important és la que es fa en el capital humà. La vida ha de ser una continuïtat de formació, treball i anys o períodes de descans. S'ha de repensar el mercat del treball globalment, facilitar el treball parcial a les persones que arribades a l'edat de jubilació vulguin mantenir una activitat i permetre així acompanyar l'entrada dels joves al treball.

Cinquena proposta, reforçar una política d'inversió en infraestructures i en sectors que facilitin la creació d'ocupació. Ens trobem avui en mig de moltes incerteses. Hi ha molts dubtes: quines necessitats suplementàries crearà el progressiu envelliment de la població? I el desenvolupament sostenible? S'ha d'apostar per un cert nombre de sectors de futur i concentrar-hi els esforços, però les fites han de ser sectorials i no pas adreçats a empreses concretes amb noms i cognoms. En lloc de deixar recular la inversió Andorra hauria d'adoptar una estratègia d'inversions en l'energia, les infraestructures i l'educació per aguantar un creixement a llarg termini. Paral·lelament estem convençuts que s'han de dur a terme polítiques pressupostàries contra cíclics, rellançar la inversió en període d'estancament i reducció dels dèficits en període de creixement.

Sisena i darrera proposta, allargar el venciment de l'endeutament públic. A l'Estat andorrà li convé un esglaonament a llarg termini de l'endeutament actual amb les entitats bancàries. Això permetria fer afluir la pressió del termini de les obligacions actuals i ens situaria en una menor dependència de l'agència de qualificació, Standars & Poors per no anomenar-la. A més a més, en la conjuntura actual, això permetria de cristal·litzar els nivells d'interessos, actualment molt baixos. Aquest allargament del calendari s'hauria de conjuminar, no cal dir-ho, amb un augment de credibilitat de les nostres institucions a partir del que he proposat en el primer apartat, per no fer augmentar la prima de risc.

Aquestes són les nostres propostes que, com tothom pot constatar, són diferents de la seva mala manera de governar. No serem nosaltres els que ens alegrem quan les coses van malament o van malament. En això tampoc som com alguns de vostès. Si l'economia creix o, fins i tot millor, si s'encongeix menys, ens n'alegrem. Si milloren les importacions ho celebrarem. Si la temporada turística hagués estat bona, nosaltres ens n'alegraríem també. Però si li vull dir al candidat Antoni Martí que la propaganda no ens treu de la crisi. Amb la propaganda -que la paga el pressupost de l'Estat gairebé sempre- no creix l'economia de tots. No es pot parlar de recuperació quan es retallen les pensions. Tampoc es pot parlar de recuperació retallant la despesa en sanitat. Ni podem parlar de recuperació quan encara hi ha un nombre important de persones al Servei d'Ocupació amb moltes dificultats de reinserció laboral. N'hi ha menys que abans, ja sé que m'ho diran, i ens sembla molt bé, ens n'alegrem, però hi ha moltes persones amb dificultats de reinserció laboral. No es pot proclamar la recuperació mentre les famílies no poden sortir d'aquesta situació d'asfíxia per les hipoteques que tenen contractades.

Vostès sembla que tinguin un model que es basa en baixar salaris, retallar els drets i poca cosa més, però aquest model no porta enlloc. El progrés d'Andorra, com el de tota Europa, ha de venir agafat de la mà del creixement i la cohesió social. El govern de DA ha optat per una política de retallades i s'ha equivocat.

Nosaltres defensem la igualtat d'oportunitats no solament per aprendre a l'escola sinó també per emprendre en l'economia productiva, per progressar individualment i per tirar endavant col·lectivament. Perquè un país es defineix, entre altres coses, pel seu nivell de solidaritat: com recaptar impostos als que més en tenen per distribuir-los en serveis per a tota la ciutadania, tenint molt en compte aquells grups de persones que estan en risc social. I abans em referia a

aquest menjador social, dissortadament tenim moltes persones, i ho diu Caritas contínuament, en risc social.

Si actuem en la bona línia definirem un bon país i la millor manera de saber de quin color és un govern és mirant la seva política fiscal i la seva política d'integració. I aquest punt, en determinats moments de la legislatura i també en aquest pressupost, és el que més ens separa de la dreta andorrana, que vostè, Sr. Martí, sembla voler representar encara que li hagin sortit uns quants competidors.

Mirín, els problemes es resoldran, o no. Hem de procurar que es resolguin però pot donar-se una situació complicada i que no es puguin resoldre. Però el que no podem fer és deixar que es podreixin. Menys encara quan sabem que la causa d'aquesta manca d'acció respondria més al càlcul electoral que no pas al convenciment que l'estratègia del no fer res és la correcta. La responsabilitat ens obliga, avui, a explicar les serioses dificultats que continua evidenciant l'economia andorrana i la seva elevada dependència dels països veïns i d'Europa, al capdavant.

Per això acabo i els dic que o s'estimula la demanda de béns i serveis -millor via inversió- o tenim el dècim guanyador per a la trista loteria de la depressió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. David Rios Rius. Teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La presentació que acompanya el Projecte de llei de pressupost del 2015 s'inicia amb la següent frase "El Govern presenta el darrer pressupost de la legislatura en un context econòmic lleugerament superior que el dels exercicis anteriors".

No deixa de ser curiós que el darrer any de legislatura es presenti una situació econòmica que comença a superar la crisi. El manual del polític, al que algunes vegades s'ha referit el Govern, que deu tenir el cap de Govern a la tauleta de nit, així ho deu definir. Cal presentar-se a les eleccions amb la idea de què tot va bé.

Naturalment ens alegrem que la situació econòmica, segons vostès, sigui millor però insisteixo que és molt

curios i casual que es doni justament en l'últim exercici pressupostari del seu Govern. També deixin-me dir que la teoria dels brots verds difícilment l'entendrà el ciutadà de peu que veu com el seu dia a dia no ha millorat en absolut.

Segons la citada presentació del pressupost..., prou que veu com el seu dia a dia no ha millorat en absolut.

Segons la citada presentació del pressupost, els Demòcrates d'Andorra han assolit dues grans reformes estructurals i una gran reforma de gestió.

Les dues grans reformes estructurals són l'obertura econòmica i un model fiscal homologable per signar convenis per evitar la doble imposició. La reforma de gestió segons la presentació ens havia d'encaminar a l'equilibri pressupostari.

L'obertura econòmica encara avui hem de saber què està provocant per poder-la valorar. Perquè l'obertura econòmica és un procés que estan gestionant vostès d'una manera totalment obscura. De tant en quan donen alguna dada quan els hi convé. Quan el cap de Govern en el discurs del debat d'orientació política d'aquest any del 19 de juny, ens va dir que l'obertura havia permès obrir 250 nous negocis amb una xifra de nous llocs de treball de 249. Menys d'un treballador per negoci. Però aquesta és la realitat de l'obertura econòmica de DA. I no perquè l'obertura no sigui bona pel país, simplement perquè és un instrument que vostès no saben tocar.

I què dir sobre el model fiscal homologable. En aquesta legislatura s'hauran aprovat fora de temps dues lleis importantíssimes. La de l'impost general indirecte i la de l'impost de la renda sobre les persones físiques. 4 anys per aprovar dues lleis que s'haguessin pogut aprovar els dos primers anys de legislatura i ara no estarien fora de termini. Estem fora de termini per signar convenis per evitar la doble imposició que siguin beneficiosos per Andorra. Demòcrates d'Andorra ha prioritzat la cohesió dels 22 i ha malmès l'economia del país. I això senyors és irreparable.

I finalment, què dir sobre la gran reforma de gestió de DA. Una gestió dels pressupostos que els hauria de fer posar vermells.

Tota la legislatura hem estat sentint cants de sirena sobre el famós equilibri pressupostari.

Però lamentablement, el que avui discutim és ben diferent. Discutim uns pressupostos amb un dèficit de 30,45 milions d'euros. 30 milions més al deute i que cal sumar als 40,25 milions pressupostats l'any anterior, als 23,5 milions del 2013, als 87 milions del 2012 i als 51 milions del 2011. Un total de 232

milions d'euros en 5 anys. Una xifra que es veu lleugerament reduïda per la gran operació de maquillatge del Sr. Jordi Cinca a l'agafar 40 milions d'euros del fons de reserva de l'STA per tapar la gran via d'aigua que s'havia obert als pressupostos de l'Estat.

Demòcrates per Andorra ha augmentat en gairebé 200 milions d'euros el deute de l'Estat, 2.800 euros de deute més per habitant. I aquesta és la gran reforma pressupostària del Govern del Sr. Toni Martí i del Sr. Jordi Cinca.

I tampoc es posa guants quan diu "Arribem al final de la legislatura amb aquests dos grans objectius acomplerts i, per tant, amb una situació millor que la que teníem fa quatre anys, per encarar una transformació de l'economia andorrana aprofitant la tracció de la recuperació econòmica."

I parlant de reformes, a la presentació hi manca la menció de dues grans reformes extensament anunciades i que curiosament no se'n parla: la reforma de l'Administració i la de les competències comunals, aquestes sí amb un evident impacte sobre els pressupostos. Però amb 22 consellers i 7 comuns del mateix color, són dos grans fracassos que s'obliden de mencionar.

I tornant a la presentació del pressupost ens diu que "el rigor i la contenció no s'haurien d'abandonar mai". Aquestes són paraules que compartim plenament. El Govern socialdemòcrata del 2009 al 2011 va ser el primer Govern que després d'anys i anys de descontrol pressupostari que ens ha portat a la situació d'endeutament actual va posar límit a la disbaixa que s'havia viscut a Andorra durant la primera dècada del segle XXI. Del 2000 al 2009 mai Andorra havia viscut una època tan pròspera quant a ingressos. Ingressos provinents de tots els sectors econòmics però especialment de la construcció.

No només es varen gastar els enormes ingressos sinó que a més es va generar un deute insultant. L'any vinent hi ha eleccions generals i comunals. Cal recordar a l'hora de votar qui en la seva gestió ha generat la situació que avui dia ens ofega, qui ha generat la situació que ofega l'activitat econòmica i qui ha generat la situació que ofega el país? I cal que ho recordem.

Però quant a la presentació es diu "el projecte de pressupost de l'any 2015 manté la línia d'ajust i contenció" només podem dir que són boniques paraules que lamentablement no s'acompanyen amb els fets.

Perquè vostès avui, via impostos ingressen més, però també lamentablement gasten més. És una situació curiosa, precisament venint d'un govern que fa

bandera de la contenció pressupostària. Per tant, paraules però no fets, Sr. cap de Govern.

Els ingressos previstos pel 2015 són de 400 milions d'euros, s'apropen als 400 milions d'euros. Aquest proper any, el de l'entrada en vigor de l'IRPF, estimen recaptar 35,3 milions més que l'any anterior.

Recapten 35 milions més però també gasten 30 milions més.

Per exemple, les despeses corrents augmentaran 8,24%. En despeses corrents, vostès gastaran 24 milions d'euros més que l'any passat.

Però si les despeses corrents augmenten un 8% caldria esperar el mateix nivell de creixement a nivell d'inversió. Tots sabem que una bona inversió, una inversió amb un bon retorn ens fa més competitiu, genera activitat econòmica i per tant posa oli als engranatges de la nostra economia. Doncs bé, la inversió només augmenta un 3,16%. La inversió de Govern es manté respecte la de l'any passat. I Govern invertirà el mateix que el 2014 però a més, ho seguirà fent al nostre entendre malament. I en parlaré més endavant quan parli de les inversions.

En tema de reactivació econòmica i lluita contra l'atur.

Durant tota la legislatura hem fet esment a la recuperació econòmica i als esforços que calien per superar aquesta crisi. Durant els dos debats d'orientació i el debat del pressupost de l'any passat hem insistit en demanar mesures de reactivació econòmica per crear llocs de treball.

Pels socialdemòcrates, la reactivació econòmica i la lluita contra l'atur és un dels tres eixos de la nostra acció política. Ens preocupa la reactivació econòmica, ens preocupa que no es facin prou esforços per ajudar als nostres empresaris a tirar endavant, ens preocupa que no es facin prou esforços per a diversificar l'economia via l'obertura econòmica. Perquè encara que algunes dades macroeconòmiques mostrin indicis de recuperació, la gent del carrer no les percep i segueix patint una crisi sense precedents.

La conjuntura per la seva sort, no tant per les seves accions, mostra una certa millora. Una millora que no es pot atribuir en cap cas a la seva acció de govern i molt menys als dels seus pressupostos. I el millor exemple el tenim en el pressupost de l'any vinent quant a reactivació econòmica.

Tenim una reducció del pressupost global del Ministeri d'Economia i Territori en un 4,82%, redueixen el Departament d'economia en un 16,4%, redueixen el Departament d'indústria en un 18,57%,

redueixen el departament de sistemes d'informació en un 24,6%

Segueixen fent inversions milionàries en asfalt i carreteres. Unes inversions que hem denunciat com excessives i que no aporten cap mena de retorn a la competitivitat del país. Fa uns dies el ministre d'ordenament del territori ens anunciava que durant l'any 2014 s'havien invertit fins al moment 26 milions d'euros en carreteres. L'any vinent es tornaran a invertir pel cap baix 13,3 milions d'euros en carreteres i 4,2 milions d'euros en pavimentació. Un total de 17,5 milions d'euros en carreteres i asfalt. Això suposarà per cada habitant d'Andorra que hagi de posar 250 euros en gris d'asfalt. Una total irracionalitat.

Però realment què inverteix el Govern en mesures de reactivació i diversificació? Doncs, hem fet l'exercici de sumar els avals dels crèdits preferents, els pressupostos de l'ADI, els de la Cambra de Comerç, el del projecte Impuls de l'activitat econòmica, de la fantàstica Secretaria d'Estat de la diversificació econòmica, del pla de reactivació del comerç; i la suma ens surt que vostès destinen per a l'any 2015 3,22 milions d'euros per a mesures directes de reactivació. Mentre vostès dediquen 250 milions d'euros per habitant a invertir en carreteres, en mesures directes de reactivació en inverteixen 46. I aquesta és la preocupació de DA per la reactivació.

També voldria parlar del turisme. Aquest any hi destinen 17 milions d'euros i augmenten la partida respecte l'any passat.

Ja ho hem dit forces vegades però no ens en cansarem: el Govern en quatre anys s'ha gastat més de 60 milions d'euros (gairebé 900 euros per habitant) sense tenir definida la marca Andorra, sense saber on anem i quina és la imatge de país que hem de projectar. Tot plegat, en quatre anys ens han ofert un desplegament d'experiments, molts d'ells fallits, caríssims i poc adaptats a la realitat andorrana. I estem esperant la famosa font de colors del riu Valira.

Però mentre vostès dediquen 250 euros per habitant a invertir en carreteres, inverteixen 46 euros en reactivació econòmica i també inverteixen 62 euros en la lluita directa contra l'atur. 62 euros per a les persones que s'han quedat sense feina. Aquesta és la xifra i aquestes són les diferències entre els seus plantejaments i els nostres.

Lamentem que un any més Demòcrates d'Andorra no tingui una idea clara de com reactivar l'economia. Potser es creuen que amb una llei d'obertura econòmica la feina està feta. Aquest és el seu balanç i per això estem com estem.

Voldria parlar ara del nostre patrimoni cultural i natural, perquè no tot el pressupost és criticable, i ens alegrem d'algunes iniciatives que nosaltres vam proposar l'any passat i es van llençar a la brossa però aquest any veuran la llum.

Ens alegrem de la inversió de la reforma de l'Hotel Rosaleda; ens alegrem de la inversió de la reforma de Radio Andorra; estem contents que es continuï la construcció de la xarxa de refugis guardats d'Andorra, i també apostem per la inversió en la millora dels nostres camins rals.

A la vegada hem de lamentar la poca promoció del nostre patrimoni cultural i ambiental i l'escàs pressupost destinat a la nostra cultura.

La cultura, per a vostès, és allò obligatori al que s'hi han de destinar diners però que siguin els mínims. La més que abandonada Vall del Madriu, els entorns de protecció al voltant dels nostres monuments històrics, el nostre teatre que prospera sense suport institucional... són exemples clars del que no ha de ser la política cultural i mediambiental del Govern d'Andorra.

Creiem que cal posar en valor davant del món el nostre patrimoni cultural i mediambiental. El patrimoni és el present i el futur del nostre país i vostès no només el tenen oblidat sinó que a més a més l'han desprotegit.

I del patrimoni passem al benestar de les persones que viuen i treballen a Andorra.

No entenem de cap de les maneres que s'hagin rebaixat 149.000 euros en la partida destinada a prestacions econòmiques que arriben directament a les famílies dins del projecte Atenció Social de Primària. I no ho entenem perquè tant en l'informe fet per la Fundació Jacqueline Pradère que deia que l'atur de llarga durada, la manca d'una xarxa relacional, els nivells baixos de formació o viure en el si d'una família monoparental són factors que incrementen el risc d'exclusió social. També l'informe de Càritas deixava palès que cada cop hi ha més gent en risc d'exclusió.

En la memòria del 2013 de Càritas quedava clar que les famílies amb dificultats es fan cròniques, és a dir, que aquestes dificultats s'allarguen en el temps. Durant el 2013 Càritas va atendre 1.298 famílies de les quals: 384 es van adreçar al programa d'atenció primària, 220 van passar pel rober i 189 pel Banc d'Aliments.

La nostra pregunta és: com pot ser que Govern traspassi la responsabilitat a Càritas i es desentengui de tantes i tantes famílies?

Serà per un motiu exclusivament economicista que no vulgui augmentar la partida destinada a les famílies sabedors que les ONG's els hi faran la feina?

No ho entenem perquè el passat 24 d'abril es va votar en aquesta Cambra la Llei de serveis socials i sociosanitaris amb el nostre vot en contra. Una llei que, com deien vostès, serviria per donar una base legal a un altre pilar essencial de l'Estat del benestar i garantir un millor recorregut conjunt dels dos sectors salut i benestar per a la millor atenció al ciutadà.

Malauradament es compleixen les nostres afirmacions de què aquesta Llei no aportava cap novetat. La prova evident és que no augmenta la partida destinada a les famílies. És més, les ajudes dedicades a la inserció sociolaboral han estat rebaixades en 368.000 euros.

Vostès van presentar dijous de la setmana passada les prestacions socials atorgades pel Govern durant el 2013.

És veritat que s'arriba a un 18% de la població andorrana, això ho hem d'admetre, però no és menys cert que res té a veure amb les seves polítiques socials... res, absolutament res! Perquè d'aquests 20 milions d'euros destinats al 2013, el 27 va destinat a les pensions del famós article 41 de l'antiga Llei de la CASS, i que a partir del novembre del 2009, gràcies a la nova llei van deixar de finançar-les els assegurats passant a ser finançades pel Govern. Per tant, cap mèrit del Govern dels millors!

Un altre 14%, fruit d'aquesta nova Llei de la CASS, que inclou complements no contributius de vellesa, complements no contributius de viudetat i prestacions familiars. Per tant, una altra vegada, cap mèrit del Govern dels millors!

Un altre 12% de les pensions de solidaritat de la gent gran, obra dels socialdemòcrates a l'any 2009. Cap mèrit del Govern dels millors!

Un altre 8% de prestacions socials per desocupació involuntària obra també del Govern Socialdemòcrata a l'any 2009! Una altra vegada, cap mèrit del Govern dels millors!

Un 19% que inclou les prestacions d'habitatge que estan instaurades l'any 2007, les prestacions d'educació també instaurades a l'any 2007 i les d'ensenyament superior també instaurades l'any 2007. Per tant, cap mèrit del Govern dels millors!

Un 10% de les prestacions socials als adults amb minusvalidesa i les seves cotitzacions a la CASS, creades per llei ja fa anys i que els socialdemòcrates vam millorar al 2010!... Cap mèrit del Govern dels millors!

I queda un 10%. Un 10% que es reparteix entre l'atenció social i l'atenció a la dona víctima de la

violència de gènere. Uns imports que l'any 2007 ateniuen un 1% de la població i que l'any 2013 ha atès un 1,8% de la població. I aquí està reflectit el gran mèrit del Govern dels millors! Un augment irrisori tenint en compte la gran crisi que ens ha impactat, el gran nombre d'aturats, i totes les famílies que han hagut d'anar a Càritas!

I aquestes senyores i senyors del Govern han estat les seves grans polítiques socials d'aquests 4 anys.

Evidentment... evidentment, des de l'any 2007 han augmentat per tres les prestacions socials... és evident, però senyores i senyors del Govern ho han fet amb compromisos adquirits per lleis o reglaments anteriors a la seva arribada. Han estat incapaços d'aportar cap novetat ni cap millora al Departament de benestar, i s'han limitat a augmentar les partides obligats davant de la crua realitat!

El pressupost de Demòcrates per Andorra per al 2015 culmina el fracàs polític dels quatre anys del Govern de DA marcats pel retrocés social i per la manca de creixement econòmic. Ens volen fer creure que Andorra està sortint de la crisi, però el que han de dir és que tant de bo Andorra estigui començant a deixar de caure en barrina. La gent del carrer, les ciutadanes i ciutadans continuen passant-ho malament. I vostès com en tota la legislatura, no fan prou. No fan prou perquè no saben què fer. Només saben deixar passar el temps i esperar a què la tempesta minori.

Els socialdemòcrates creiem en aquest país i tenim projecte. I tenim idees. I creiem que uns bons pressupostos, no els que es voten avui, ajuden a les persones, ajuden als comerciants, ajuden als petits empresaris, als autònoms, ajuden a les famílies, als estudiants, als joves. Només cal tenir projecte i vostès no en tenen.

Si avui aquest pressupost no retorna al Govern, els socialdemòcrates defensarem a la comissió les nostres catorze esmenes, que haguessin pogut ser més -la dificultat d'esmenar un pressupost és un tema que potser reglamentàriament s'hauria de plantejar algun dia, perquè els grups parlamentaris realment tenim una dificultat immensa a esmenar el pressupost.

En tot cas, nosaltres volem posposar l'acabament del túnel de St. Julià per a més endavant -no fer-lo mai més, sinó posposar-lo per més endavant. Actualment està estimat en un cost de 53 milions d'euros i el projecte encara no el coneixem. Volem una estació d'autobusos nacional digna; volem ajudar al comerç reduint el preavis per canviar de local i dotar el projecte de reactivació del comerç amb 350.000 euros més; volem que abans de gastar un euro més es defineixi la marca Andorra; volem un refugi guardat

per fer la ruta circular d'Andorra i uns camins de primera; volem un parc tecnològic que fomenti l'emprenedoria, la formació dels joves i la sinergia entre empreses punteres.

I aquestes són petites mostres del nostre potencial. Mentrestant seguirem treballant perquè un dia totes les nostres propostes es vegin reflectides en un pressupost. Un pressupost que de ben segur serà molt diferent al que votem avui. Un pressupost, el nostre, que de ben segur trauria molt més profit dels 400 milions d'euros d'ingressos; 400 milions d'euros d'ingressos que invertiríem sens dubte prioritant la reactivació econòmica, la creació de llocs de treball, la protecció del patrimoni cultural i ambiental i la millora del benestar de les persones que viuen i treballen a Andorra. Perquè aquest no és el pressupost que li convé a Andorra per l'any vinent i perquè la seva aprovació suposarà una oportunitat perduda, avui demanem al Govern el retorn al Govern del Projecte del pressupost 2015 presentat per Demòcrates d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Doncs bé, moltes gràcies Sr. síndic.

A les acaballes del 2011 en defensa del pressupost del 2012, finalitzava la meua intervenció en una rèplica dient: " sabem on anem, sabem on som, i sabem com anar-hi. Sr. cap de Govern anem-hi."

Va ser un clar i inequívoc missatge de suport del nostre grup parlamentari a la iniciativa pressupostària del Govern i a la forma desitjada d'encarar la legislatura. Doncs bé, tres anys després aquest és el quart pressupost que encarem i perquè no dir-ho l'encarem amb certa satisfacció. Satisfacció de la feina ben feta i satisfacció dels reptes plantejats i majoritàriament assolits. S'han realitzat mesures estructurals per asseure les bases del creixement de la nostra economia i encarar-la cap al futur alhora que no s'han vist reduïdes ans tot al contrari les mesures conjunturals necessàries en un entorn econòmic advers. Molt de l'esforç del Govern i del grup que li dóna suport s'ha centrat en trencar una espiral baixista i en aprofundir en un canvi estructural de model. O deia el cap de Govern en el debat d'orientació política del passat mes de juny; "el nostre és un projecte estructural que no es pot basar únicament en mesures conjunturals".

Ara fa tres anys ja teníem clara quina era la base necessària per aconseguir un cert cercle virtuós de creixement econòmic, necessitàvem una economia productiva competitiva. Per ser un Estat atractiu i competitiu a nivell global calia una obertura econòmica acompanyada d'una fiscalitat baixa i homologada i poder tenir una fiscalitat baixa homologada era menester una contenció de la despesa corrent i una contenció del dèficit.

Podem dibuixar el cercle cap a l'altre costat, dèficits baixos o inexistents fan que no augmenti l'endeutament. Aquest fet combinat amb la contenció de la despesa fan viable una fiscalitat baixa i homologada. Aquest conjunt de reformes que estan reflectides en el pressupost que ara explicarem acompanyat de l'obertura econòmica permeten a Andorra de ser un país atractiu i competitiu per atreure inversió i per atreure coneixement.

Inversió i coneixement que són les bases d'una economia productiva, competitiva, són les bases del futur creixement. Això doncs senyories, els darrers tres anys s'ha treballat per arribar a l'equilibri pressupostari, és un tema que ha sortit en cada un dels debats pressupostaris. Entre els uns que demanaven i, encara demanen, que es faci de manera més progressiva i els altres que no mostraven la més mínima preocupació al respecte, fins avui on casualment també, Sr. Rios, ens ha parlat dels dèficits dels últims quatre anys i ens ha parlat de 230 milions d'euros de més deute als darrers cinc anys. A part de fer-se mirar els pressupostos potser que es faci mirar també les liquidacions dels mateixos on veurà que els deutes no han pujat els últims tres anys gràcies a les bones liquidacions que ens ha presentat el Sr. Cinca.

Deia un dels pares fundadors de la pàtria americana, John Adams: "...hi ha dues maneres de conquerir una nació: l'una per les armes i l'altra pel deute... pel deute de l'Estat.". Senyories, doncs, la contenció del dèficit és la contenció del deute, és assegurar la sostenibilitat de les finances públiques, és assegurar doncs l'autonomia financera i, per tant, és perpetuar la nostra independència i estabilitat com a país. Aquest ha estat doncs un dels grans reptes: reduir dèficit públic, estabilitzar endeutament i diversificar les fonts de finançament. Dit repte ha estat assolit en dues liquidacions que freguen l'equilibri pressupostari i en un pressupost 2015 que presenta un nivell de dèficit envejable vist el nostre entorn amb 1,2% del PIB o sigui 30 milions d'euros, tot plegat en un entorn econòmicament molt complicat

Tota la tasca feta en la diversificació del deute existent i tota la feina executada en la diversificació de les fonts de finançament han contribuït d'una banda a trencar la dependència excessiva de la

banca i d'altra banda han permès plasmar en l'últim pressupost de la legislatura la disminució de les despeses financeres fins arribar a nivells del 2009 -15.800.000 euros. El dèficit s'ha pogut controlar perquè s'ha fet un immens esforç en contenció de la despesa corrent que el 2015 es torna a reduir i reflexa aquesta voluntat de contenció i de rigor en la gestió pressupostària.

Em permeto, doncs, assenyalar que aquest esforç ha estat reconegut per tots els grups presents en aquesta Cambra en els últims debats pressupostaris, tot i el poc marge de maniobra que li queda d'ara endavant. Aplaudim així la feina de rigor pressupostari encaminada per aquest Govern i, de ben segur que la Llei de sostenibilitat financera de les finances públiques aprovada recentment contribuirà a perdurar-la -com també contribuirà a fer dels dos punts que apuntava el Sr. Bartumeu o demanava que són els de l'estabilitat fiscal i el de les polítiques pressupostàries contra cícliques.

He d'admetre de passada, Sr. ministre, que l'any passat en el decurs del debat pressupostari vàrem xifrar el dèficit estructural d'aquest país en uns 40 milions d'euros alhora que li dèiem que esperàvem equivocar-nos al respecte. El fet és que, per sort, estàvem equivocats i avui li reconec l'encert.

S'hagués pogut arribar a l'equilibri pressupostari? Sí, s'hagués pogut arribar a l'equilibri pressupostari en aquest exercici però la despesa pel 2015 és de 295 milions d'euros, un 10% més que l'any anterior. Augment que s'explica, d'una banda, per la transferència a la CASS generada per la modificació de la mateixa Llei de la CASS aprovada per aquesta Cambra fa uns mesos i on es preveia un traspàs de prop de 17,5 milions anuals en cotitzacions de la branca general a la branca de les pensions... a la branca de jubilació, perdó. Això ha permès i permetrà assegurar la viabilitat de les pensions dels obligats usuaris de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, voldria deixar palès que això no hagués estat possible sense una prèvia reestructuració de la branca malaltia i de les transferències que requerien. A més, la despesa també augmenta perquè per primer cop el Govern ha aprovat el compte perdut del complement de la jubilació de la Funció Pública, que després de la reforma aprovada també recentment per aquesta Cambra, permet assegurar uns complements a les pensions pels treballadors de l'Administració que en realitat fins aquest any no els tenien assegurats per molt que estiguessin plasmats en una llei.

En relació a aquest aprovisionament -i és de justícia també esmentar-ho-, hi va posar especial èmfasi el ministre Cinca que va saber-nos convèncer al grup parlamentari en una decisió que ha resultat ser

plenament encertada. Aquesta llei tan controvertida ha permès que per primer cop es doti una partida pressupostària de més 5,5 milions d'euros que fan viables els complements de jubilació de la Funció Pública. Això permetrà encarar de forma serena en la propera legislatura la reforma de l'Administració Pública de manera global. Tots sabem que aquesta última és una reforma necessària i inajornable, ha de ser una reforma en positiu, una reforma que també dit de passada podria permetre eliminar certs articles del pressupost, especialment l'article 24, que pretén determinar com es fan o es deixen de fer les contractacions de personal a l'Administració General. En aquesta línia voldria expressar que a l'espera de dita reforma no estigui en marxa, i a la llum de l'eficiència i l'eficàcia que cerquen les administracions públiques arreu i també a les nostres, des del grup parlamentari hem preferit limitar via esmena la cobertura de vacants de l'Administració al 50% de les generades els darrers anys així com la meitat que es puguin generar el 2015.

Així doncs la contenció de la despesa corrent ha permès fer viable una reforma estructural de les pensions de la CASS a prop de 8 milions d'euros anuals de més, alhora que permet també donar viabilitat al complement d'aquestes pensions dels treballadors públics amb una aportació de 5,5 milions d'euros el 2015. El Govern ha començat a dotar de compromisos futurs a donar viabilitat a projectes i a dignificar situacions que eren insostenibles. Altra gran partida en el capítol de despesa és la transferència al SASS. Remarquen que fruit del rigor pressupostari de la gestió, l'assignació ha disminuït de 19,5 milions assignats el 2011 fins els 11.800.000 euros previstos pel 2015. Set milions d'euros anuals menys sense disminuir la qualitat del servei i sense incrementar-ne el cost per l'usuari. La transferència destinada a finançar el dèficit disminueix doncs un 4% respecte el 2014 i aquesta contenció permet també duplicar la inversió en la renovació d'instal·lacions i equipaments en 2,2 milions d'euros de dotació. Noves obertures de centres d'atenció primària i la inversió tan necessària en el desenvolupament de l'històric clínic digital amb 500.000 euros.

Destacar, doncs, la creació en aquest àmbit de partides destinades a materialitzar la reforma del sistema de salut i consolidar el desplegament del model andorrà d'atenció sanitària que, com sabem, ara es troba en fase d'assaig per mitjà d'un pilot basat en la diabetis.

La creació, implementació i consolidació d'una inspecció sanitària i social serà també un instrument bàsic per orientar el conjunt de prestadors assistencials sanitaris als processos de millora de la

qualitat basats en l'avaluació de la praxis professional i l'acreditació de les nostres institucions sociosanitàries.

La tercera gran mesura estructural ha estat, de ben segur, la culminació del marc fiscal. Fiscalitat baixa i competitiva i homologable, juntament amb el procés d'obertura econòmica són la base que permeten estar en una situació envejable per recuperar el creixement.

Poder, avui, afirmar que amb una taxa del 10% generalitzada en els impostos directes acompanyada d'un creixement sostingut i sostenible de l'activitat econòmica, podem mantenir l'estat del benestar tant apreciat per tot nosaltres és, francament, un orgull. I ho és, encara més, quan aquests tipus impositius s'ha aconseguit signar CDI's, que tant ajudaran a la diversificació de la nostra economia, a l'exportació de serveis des d'Andorra i a la implementació d'inversió estrangera al país.

Si entre tots, sabéssim mantenir i propiciar aquest missatge tan senzill i d'estabilitat fiscal, d'estabilitat jurídica i d'obertura econòmica, i aquest missatge de transparència, de ben segur que el país se'n beneficiaria.

Els ingressos previstos pel 2015 ascendeixen, doncs, fins els 400 milions d'euros. Són quasi 70 milions d'euros més que a l'inici de la legislatura -recordem que al pressupost 2012 eren d'uns 334 milions.

És evident que el nivell d'ingressos també ajuda a contenir el dèficit i, per tant, a no endeutar-se més. El pressupost d'ingressos, avui, té una estimació molt més acurada que la que podria tenir fa cinc anys vist que amb l'assentament del marc fiscal i les declaracions rebudes es pot anar caminant pausadament cap a una comptabilitat nacional molt més fiable i que donarà les eines de gestió tan útils i necessàries per a qualsevol bon govern, alhora que permetrà un suport a les preses de decisió futures que forçosament l'acompanyen.

És important, doncs, de cara a l'administrat i de cara a la ciutadania, haver pogut demostrar que aquest pressupost 2015 no caldrà augmentar la pressió fiscal per mantenir l'estat del benestar, per assegurar unes bones infraestructures o per ser un país més atractiu.

L'estructura actual dels ingressos està estrictament lligada, com bé sabem, a la Llei de transferències. Si no s'hagués negociat i acordat paral·lelament una congelació de transferències als comuns, les corporacions locals haguessin rebut aquest any prop de 67 milions d'euros més... perdó, prop de 67 milions d'euros, o sigui, 12 milions d'euros més per als comuns quan tots ells preveuen pressupostos equilibrats o amb superàvit.

Aquesta congelació de dos anys en els 54.600.000 euros previstos tant al 2015 com ho hauran de ser al 2016 permetrà, de ben segur, afrontar amb serenitat a la propera legislatura la revisió de la Llei de competències i de transferències. Serà un debat que haurà d'anar forçosament lligat amb l'estructura recentment assolida i culminada de la imposició directa, quant a la seva gestió, model d'agència tributària així com en la seva recaptació per evitar ja sigui dobles tributacions o dobles deduccions.

Caldria discutir i redefinir, potser també, la inversió pública dels uns i dels altres per evitar com s'ha vist massa sovint una inversió ponderada a nivell de territori i passar a una distribució molt més equitativa de la inversió basada en necessitats reals planificades i prioritzades a nivell global, a nivell de país.

Senyories, s'ha sabut engegar i culminar reformes estructurals que asseuen les bases d'un creixement econòmic a llarg termini. Totes elles estan plasmades en el pressupost 2015. No s'han menystingut, però, les mesures també necessàries a nivell conjuntural tenint en compte l'entorn econòmic en el que ens movem. Totes les mesures conjunturals ja implementades han ajudat i segueixen ajudant a fer-nos entreveure que el més dur queda enrere nostre, que el que ens espera al 2015 és molt més positiu que el que hem viscut els darrers set anys.

Aquest canvi de tendència s'apunta cada cop amb més fermesa i ens anima a seguir en la mateixa línia.

Els ciutadans amb recerca activa de feina estan clarament a la baixa segons les darreres dades publicades pel Servei d'Ocupació: un 26,8% menys a l'octubre i em embla que es va publicar un 28% menys al novembre.

I el que és molt més esperançador és que l'oferta de llocs de treball augmenta un 88% respecte al mateix període de l'any passat essent la més elevada dels darrers quatre anys.

Hi ha mesures conjunturals que mantenen assignació pressupostària al 2015 com a Pla "Engega", que de ben segur ha contribuït a què l'augment de matriculacions de vehicles fins al novembre superi el 20%, 500 vehicles més matriculats durant el mateix període que l'any passat.

O encara el Pla "Renova" que impulsa de forma decidida la rehabilitació d'edificis i la millora de l'eficiència energètica. Aquí també de ben segur que ha contribuït a aturar la davallada de pèrdues de llocs de treball en un dels sectors més castigats per la crisi, com és el sector de la construcció.

Perquè, senyories de l'oposició -i em giro cap a vostès- de poc serveix assignar, via esmena o via llei,

l'augment de partides de la reactivació del comerç si no es diu concretament a què es destinaran i com influiran en la reactivació del mateix, hagués estat millor i més eficaç, de tant en tant, fer una mica de confiança al ministre d'Economia i votar-li alguna llei o algun crèdit assignat a l'economia productiva que ja s'han demostrat que també funcionaven.

En la mateixa línia es manté la inversió pública amb uns 50 milions d'euros que permeten la renovació d'actius patrimonials de Govern. Destaquem la rehabilitació de l'edifici de Ràdio Andorra amb 1,5 milions d'euros o la rehabilitació del Rosaleda amb 5 milions. Destaquem, sobretot, la futura seu de la justícia que rebrà prop de 21 milions d'euros en el decurs dels propers tres exercicis.

Un cop més el Sr. Rios feia la seva demagògia sobre la necessitat, o no, d'acabar les variants de Sant Julià. Ja se li ha explicat varies vegades, Sr. Rios, des de les files del Govern s'està duent a terme un informe econòmic que decidirà la viabilitat, però li vull deixar anar una dada: han entrat per la frontera del riu Runer el doble de vehicles pesants durant el decurs d'aquest any i l'any anterior, això són Sr. Rios vint-i-cinc mil camions, vint-i-cinc mil camions de més aquest any que han passat pel mig de Sant Julià. Quant a la demagògia sobre camins rals i l'estació d'autobusos... me la guardo per la rèplica.

Andorra Turisme augmenta pressupost per quart any consecutiu amb 500.000 euros de més respecte al 2014 i supera doncs, el sostre dels 16.500.000 d'euros complint així amb una necessitat que es va detectar fa més de quatre anys de duplicar l'esforç per l'atracció de turistes i de visitants i que de ben segur ha contribuït de forma decisiva a frenar la davallada de turistes experimentada l'última dècada i l'augment del 4,4% que portem des de l'octubre del 2013; més visitants, més turistes, més despesa mitja juntament amb mesures clares orientades a facilitar l'obertura de nous comerços ajuden a mantenir, no ho dubtin, els pilars del nostre comerç, de la nostra hostaleria i de la nostra restauració.

Bona mostra d'aquestes polítiques neix el saldo positiu de 243 obertures fins l'octubre, obertures que ja superen amb escreix tot el 2013.

També es consolida un augment de les importacions del 6,3% al novembre del 2014. Aquest augment s'ha vist consolidat al mateix temps a nivell de recaptació en el pressupost 2015 com a mostra de confiança del ministre en el canvi de tendència a l'economia.

Permeti'm que obri un petit apartat en aquest tema.

Quan es veuen transferències d'aquest calat a societats cent per cent públiques -16,5 milions representen un 4% del pressupost d'ingressos, si fa o

no fa-, o quan veus pressupostos milionaris d'entitats parapúbliques, ens hauríem d'aturar a fer una reflexió una mica més profunda -i em consta que ja es va tenir en la Comissió d'Economia quan es discutien les esmenes de la Llei d'Andorra Telecom-, una discussió que hauria d'anar molt més enllà que la que està plasmada en el Codi de l'Administració - que ja té gairebé vint-i-sis anys-, i que en el seu article 52 ens parla de transferència, de concurrència i de publicitat dels contractes d'obres, dels contractes de subministres i dels contractes dels serveis públics.

Entenem, doncs, que aquest article del Codi de l'Administració hauria d'anar més lligat a la Llei general de les finances públiques i a la Llei de contractació pública. Creiem fermament que una modificació de la Llei general de les finances públiques en el seu article 5 i probablement una revisió de la Llei de contractació pública, esdevé convenient i necessària per incloure de manera fefaent les societats públiques. I més tenint en compte que tant la normativa com la jurisprudència comunitària així ho aconsellen per a tots aquells òrgans adjudicadors que viuen de diners públics i que estan en els àmbits del pressupost de l'Estat.

Dit de passada, aprofito també per comentar que caldria fer un aclariment jurídic i fonamentat entre Govern i Sindicatura per dictar si les disposicions finals de la Llei del pressupost tenen o no la condició de permanents any rere any, opinió del Govern d'enguany, o només tenen la vigència del pressupost que és el que ens pensem des d'aquesta Cambra.

Caldria deixar aquest tema aclarit per evitar inseguretats jurídiques i que dites posicions oposades poden generar en el futur. I això caldria fer-ho abans de la refosa de les lleis que és mandat a través de la disposició final quarta i així evitar, com els hi deia, conflictes interpretatius.

Tancat aquest breu apartat, però seguiré explicant que el pressupost 2015 continua també potenciant el sector agrícola i ramader amb 2,8 milions d'euros. Val a dir que tenint molt clar el paper que desenvolupa aquest sector per a la conservació del patrimoni natural i paisatgístic del país, que a la vegada reverteix en el sector turístic ja que contribueix a preservar l'excel·lència dels nostres entorns. En tot un altre àmbit cal remarcar que el Govern ha sabut preservar i acompanyar ara les contingències pressupostàries de l'estat del benestar.

El Govern ha dedicat i dedica molts recursos als programes d'ajuts socials, 25.213.000 euros al 2015. Això és un 6% més que el 2014, però tres cops més que els liquidats el 2009, o encara un 50% més que els liquidats el 2011. Tot mèrit d'aquests governs, Sr. Rios.

Dotació global també de 5,2 milions destinada a finançar les pensions no contributives que ara es gestionen directament des del Govern i que fan principalment referència a les pensions de solidaritat per a la gent gran i per adults minusvàlids. Dotació que també experimenta un creixement de gairebé del 6% respecte a l'any passat, garantint que totes aquelles persones grans i aquelles persones discapacitades que hi tinguin dret puguin disposar d'un complement que els assegurï uns ingressos garantits de com a mínim el salari mínim interprofessional.

Durant aquesta legislatura han estat constants les crítiques i les acusacions de retallades de les prestacions socials i de les prestacions de la CASS tant cap al Govern com cap al nostre grup parlamentari. I avui els números del pressupost del 2015 són així de tossuts, Sr. Rios, i demostren tot el contrari, garantint plenament el finançament del nostre sistema assistencial sanitari, molt millorat en eficiència i en racionalitat, i del qual ens hauríem de sentir orgullosos vistes les prestacions a les que se'ns permet accedir i que superen sovint amb escreix i abastament les prestacions assistencials que s'ofereixen als sistemes públics dels països veïns.

No hi han hagut retallades sinó racionalització i regulació en l'accés a aquest conjunt de prestacions que combinades amb una gestió més acurada han orientat el nostre sistema de protecció social i el nostre sistema de salut cap a la sostenibilitat i la perdurabilitat.

Per la seva banda, l'educació segueix sent una prioritat. El creixement, gràcies al coneixement és el que el nostre país té de més preuat. I el pressupost d'enguany ho il·lustra amb una assignació pressupostària continuïsta. No podem sinó sentir-nos orgullosos del fet que els nostres 3 sistemes educatius segueixin sent l'enveja de molts quan ens visiten. Voldria destacar que dit pressupost conté millores substancials i permet de mantenir l'estructura i la qualitat educativa d'Andorra. Si filem més prim amb un augment de més del 50% dels ajuts a l'estudi que passen d'1.200.000 euros a més d'1.800.000 euros, voldria deixar palès que es tanca un deure pendent. Un deure pendent amb la instauració de les beques de segon cicle universitari, ja que fins ara només es donaven beques pel primer cicle, i el segon cicle es podien finançar únicament amb crèdits a l'estudi. Aquest fet permet als nostres estudiants de seguir llurs estudis amb màsters i així fomentar, senyories, el creixement del coneixement del país.

A més, per consolidar el nostre compromís amb l'atenció que es mereix l'educació dels infants i joves, amb la construcció de la nova escola de Canillo, amb 4,2 milions d'euros, es combinaran les

infraestructures educatives del país, i sobretot acabaran de desaparèixer els darrers prefabricats que abrigaven la sobre població escolar dels darrers anys.

No voldria acabar sense recordar les mesures conjunturals que s'han emprés els darrers anys per mirar de contenir la despesa del personal en l'àmbit de l'Administració, i agrair l'esforç fet pel conjunt de la funció pública i pels treballadors del sector públic en pro de la sostenibilitat.

Estem segurs que el Govern ja està treballant en un informe que se li va encomanar des d'aquesta Cambra a través d'una disposició introduïda pel nostre grup parlamentari a la Llei 23/2014 aprovada el passat mes d'octubre i que permetrà determinar quines d'aquelles mesures es poden derogar i quan es poden derogar.

Per anar acabant, voldria fer una pinzellada sobre l'esforç legislatiu assolit en l'àmbit de justícia. Tant la Llei del saig com la Llei de l'arbitratge introduiran de ben segur celeritat en procediments i les execucions. Així com la modificació del Codi de l'Administració que votarà aquesta Cambra dijous vinent. A més la modificació de la Llei qualificada de la justícia introdueix la tant desitjada carrera judicial a favor dels funcionaris d'aquesta Administració. Aquesta Llei introdueix també un pas decidit cap a l'autonomia pressupostària recomanada del Consell Superior de la Justícia.

I esperem o més aviat instem el Govern perquè un cop aprovat el pressupost i en el decurs dels pròxims mesos, acabi de transferir les partides que encara queden al pressupost 2015 en el seu capítol 1 d'assignació de remuneracions i que s'haurien de transferir al capítol 4 de transferències que és on han d'estar. S'ha de polir, doncs, amb el mateix Consell Superior els detalls de la gestió administrativa de les nòmines, gratificacions o altres dietes del seu personal escrit per assegurar-ne la total independència que ja se li atorga a la Llei.

En tot un altre àmbit, celebrar també que per la via de l'amortització de les vacants es creï i es proveeixi la plaça de coordinació i de gestió d'emergències del Departament de protecció civil. És important, ja que malauradament cada cop que succeeix un desastre es demostra que la coordinació és totalment necessària i, doncs, inajornable.

Així doncs, el pressupost 2015 contempla el fruit de 4 anys de mesures estructurals per trencar la tendència baixista i posar els fonaments d'un Estat modern i amb un futur esperançador. Alhora conté i perpetua mesures conjunturals de reactivació econòmica i d'impuls al sector productiu sense deixar de banda en cap dels seus capítols la

preservació i la protecció del nostre estat del benestar.

És al nostre entendre i tal com ho he anat explicant, un pressupost coherent, equilibrat i que genera confiança, lluny d'un poti-poti de mesures adoptades precipitadament. Així que conseqüentment, per coherència i sobretot per convicció votarem en contra de les esmenes presentades per l'oposició.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Govern.

Té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

(A les 17.40h deixa la sala la Sra. Meritxell Mateu Pi)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i Senyors consellers després d'escoltar els arguments de les esmenes a la totalitat em pertoca ara en contrarestar aquests arguments amb la defensa del Projecte de pressupost presentat pel Govern.

Una defensa que aquest any vindrà marcada pel fet de tractar-se del darrer pressupost de la present legislatura. Un bon moment doncs per conjugar la defensa del projecte 2015 amb una visió global de la política pressupostària d'aquests quatre anys, la seva evolució i els seus resultats.

En aquest sentit voldria recuperar el que els hi deia en relació al dèficit el 15 de desembre de l'any 2011 en el debat a la totalitat del Projecte de pressupost per l'any 2012, i cito textualment: "Un nou dèficit de 63 milions no és la millor manera d'encarar la situació de profunda crisi vist l'endeutament acumulat. Ara bé, també hem de ser conscients que aplicar de sobte mesures dràstiques de constricció pressupostària tindria uns efectes encara pitjors."

És a dir, ja en aquell moment el Govern assentava la voluntat d'anar corregint els dèficits endèmics de forma progressiva per no malmetre més una economia que en aquell moment ja estava, i ho estava des de feia temps, en caiguda lliure. I alhora, dins d'aquesta progressió, es fixava un objectiu tan ambiciós com necessari. Així també, en aquell mateix debat els hi deia: "el Govern ha fixat l'objectiu de l'equilibri pressupostari per l'any 2015".

El Govern ha mantingut, en cada un dels projectes de pressupost presentats, una línia coherent amb aquest objectiu però sense oblidar que calia

compaginar amb altres necessitats. I, per fer-ho, els pressupostos presentats sempre han mantingut tres eixos.

El primer, calien que fossin uns pressupostos que acompanyessin les reformes estructurals que s'havien de dur a terme durant la legislatura. D'una part impulsar l'obertura econòmica i d'altra definir un model fiscal homologable. Dues reformes de calat, directament interrelacionades, i fonamentals per aconseguir culminar el procés cap a un canvi de model econòmic amb la signatura de convenis de doble imposició. D'altra banda, calia també evitar, perquè no hauria estat possible, deixar recaure tota la responsabilitat de canviar la tendència en els indicadors econòmics en aquesta obertura econòmica, no se'n podien esperar resultats a curt termini.

Per això, el segon eix era que els pressupostos impulsessin la recuperació econòmica des dels seus fonaments més tradicionals: recuperar la inversió pública, reforçar la política turística o donar suport al comerç en són alguns exemples, i tots ells han estat abastament treballats des del Ministeri de Turisme i Medi Ambient i des del Ministeri d'Economia i Territori.

I en tercer lloc calien uns pressupostos que donessin resposta a la difícil situació econòmica de moltes famílies afectades per l'atur o senzillament per una rebaixa important dels seus ingressos.

Tots els pressupostos aprovats fins ara, i també el que avui defensem, han donat compliment a aquests tres eixos.

La constància en la política pressupostària ens permet arribar a aquest any en una situació millor, si volen lleugerament millor, que la dels darrers 7 anys. Molts indicadors econòmics així ho avalen, veiem ne alguns.

Parlant del PIB. Andorra ha tingut una variació del PIB negativa des de l'any 2008. Amb una caiguda acumulada del 16,5%. L'any 2013 aquesta tendència clarament s'ha vist alterada i ja només hi ha hagut una caiguda del 0,1%, i esperem que ja pel 2014 puguem tindre un PIB en positiu.

Les importacions. Ja l'any 2006 van començar a caure respecte a l'any anterior i no van deixar de fer-ho fins el 2013, i l'any 2013, per primer cop després de molts anys per tant, van repuntar a l'alça, i acabem o acabarem l'any 2014, amb tota certesa, per sobre d'un creixement del 6%.

Assalariats. Ja l'any 2004 va canviar una tendència de creació de llocs de treball, cada any se'n creen menys. L'any 2007 es va entrar en una situació en la que es destruïen llocs de treball i així ha estat fins

pràcticament fa pocs mesos però sortosament hem de dir que aquest any 2014, per primera vegada, s'estan creant llocs de treball, per primera vegada en tots aquests anys, per primera vegada en molt temps el salari mig ha pujat, per primera vegada també en molt temps la massa salarial ha pujat. A més a més. Aquestes dades vénen referenciades per les dades pel Servei d'Ocupació. No hem d'oblidar que al llarg de la legislatura hem arribat a una punta de pràcticament 1200 persones inscrites i, a hores d'ara, estem a 700 i esperem acabar l'any per sota d'aquests 700 amb les xifres que hi havia al març del 2011.

Matriculació de vehicles. Caigudes permanents i constants des de l'any 2006, amb una única excepció l'any 2010 però venien de dos anys de caigudes per sobre el 20%. Any 2013 increment del 10%, any 2014 fins al mes de novembre increment del 24%.

Creació de negocis. Molts anys seguits de balanç negatiu entre el que són altes i baixes de comerços. L'any 2013, per primera vegada també en molts anys, aquest balanç és positiu, es creen 193 negocis i en els 10 primers mesos de l'any 2014 ja se n'han creat, amb aquest balanç net, 243.

Visitants. Després de caigudes dels anys..., de caigudes durant molts anys, l'any 2014 presenta globalment, excursionistes més turistes, un increment de l'1,9%. Però especialment significativa és l'evolució dels turistes, allà on s'ha fet més esforç des del Ministeri on durant aquest darrer any, durant aquest darrer 2013 perdó, hi ha haver-hi ja un increment del 4,2% i aquest any 2014 fins a la data portem un increment del 3%. Recordem, caigudes permanents des de l'any 2007.

Aquest canvi de tendència no ens permet, no ens permet afirmar que ja hem sortit de la crisi però sí és un pas previ indispensable per fer-ho i som conscients, Sr. Rios, que aquesta tendència a la recuperació encara no la perceben molts ciutadans. En la presentació del pressupost del 2014 apuntàvem que era imprescindible trencar el cercle viciós dels darrers set anys: caiguda del nombre de turistes, menys activitat, pèrdua de llocs de treball, menys població, menys consum intern, menys inversió, menys activitat. Aquest primer pas ja s'ha fet.

Un element per aconseguir-ho ha estat la política pressupostària. No l'únic, evidentment, i menys en un país tant dependent de l'exterior com el nostre, ens ho recordava el Sr. Bartumeu. El Projecte de pressupost per l'any 2015 manté la línia d'ajust i contenció i ho continua fent de forma discriminada per assegurar que no es ressentin les dotacions en política social i d'educació. I ho fa, malgrat es pressuposta un increment significatiu dels ingressos fruit de l'assentament del nou model fiscal i la

recuperació de l'activitat econòmica. Hauria estat fàcil, i més a final de legislatura, relaxar les directrius de contenció però hauria estat una mala decisió. El rigor i la contenció pressupostària, efectivament ho diu la presentació, s'han de mantindre ja per sempre més.

Les despeses corrents, sense incloure-hi les despeses financeres, pugen 295 milions d'euros, un 10,31% més que el previst en el pressupost de l'any 2014. Un increment que bàsicament respon a dues qüestions, dues qüestions novadores en el Projecte de pressupost d'aquest any: l'increment en les transferències corrents a la CASS i, d'altra banda, la dotació per començar a aprovisionar els compromisos futurs del complement de jubilació dels funcionaris.

Avançar cap a l'equilibri econòmic, cap a l'equilibri pressupostari no era una qüestió dogmàtica, era una lectura responsable del que ja sabem avui que passarà d'aquí uns anys. Sempre hem dit que era necessari a la vista del nivell d'endeutament i dels compromisos futurs que tenia adquirits ja el Govern d'Andorra. En definitiva era un pas previ per poder decidir, per poder dedicar recursos a preservar el futur dels actuals serveis públics i molt especialment els vinculats a les prestacions socials i de jubilació.

En aquest sentit les transferències corrents a la CASS es veuen incrementades en 17 milions i mig d'euros, un 50% més que l'any anterior. Aquest augment està destinat a cobrir el previsible increment de dèficit de la branca general motivat pel descens en els ingressos de les cotitzacions d'aquesta branca en favor de la branca jubilació. Aquest canvi, recollit en la nova Llei de la CASS, respon a la necessitat de reforçar la branca de jubilació. Cal reiterar que la solució a aquest problema exigirà en el futur, cal dir-ho clar, incrementar les cotitzacions, però el Govern era conscient que en l'actual moment, en l'actual moment econòmic, amb l'esforç fiscal que ja estan suportant els empresaris i els ciutadans en general, aquest increment de les cotitzacions no es podia fer ara. La disjuntiva era, doncs, entre reforçar el fons de jubilació, i per tant generar més dèficit a la branca general, o senzillament quedar-nos com fins ara i per tant preservar el pressupost de l'Estat amb menys dèficit. El Govern ho va tindre clar i era conscient també que el fàcil era precisament quedar-nos com fins ara, però el Govern va tindre clar, insisteixo, que calia un gest inequívoc en favor de reforçar la branca jubilació.

La segona partida que els hi deia novadora és la destinada a dotar el fons per poder fer front a la prestació de complement de jubilació dels funcionaris. Durant més de 30 anys s'han anat

completant un model del complement de jubilació en l'àmbit públic a càrrec dels pressupostos de l'Estat molt favorable pel treballador i molt costos per l'Administració. A mesura que amb el pas del temps i amb els canvis legislatius s'han incorporat més beneficiaris a la prestació el model ha esdevingut insostenible i un risc per l'estabilitat a mig termini dels comptes públics. Ja ho hem debatut àmpliament en aquesta Cambra, i aquest pressupost és la traducció pressupostària al que es va aprovar ara fa unes setmanes.

El Govern ha encarat aquesta complexa situació amb una mesura legislativa que acota les expectatives de prestació acumulades fins ara pels funcionaris i crea un Pla de pensions perquè, d'ara en endavant, tots els treballadors tinguin garantit un complement de jubilació.

Per tant, els hi proposem una dotació coherent amb la reforma. En aquest sentit és molt més creïble el que estem fent amb la..., el que estem fent que la pròpia Llei de la Funció Pública de l'any 2000, on es donava molt però no es preveia com pagar-ho. Ara es dona menys però almenys, i al mateix temps es diu com es pagarà... Aquesta mesura traduïda en xifres preveu que l'any 2015 hi haurà una dotació de 5 milions i mig d'euros per aquest concepte.

Així aquestes dues mesures pressupostàries acaben significant per si soles un increment de 23 milions d'euros en el pressupost. El 75,60% del dèficit previst en el mateix pressupost. Dit d'una altra manera, sense aquestes mesures pensades a llarg termini estaríem davant un pressupost amb superàvit de gestió i pràcticament equilibrat en termes de caixa. Un cop més el fàcil hauria estat presentar aquest pressupost amb superàvit.

Però un cop més, hauria estat una irresponsabilitat.

Per la resta podríem dir que estem davant un pressupost que dona continuïtat als eixos que hem anat consolidant durant aquests precedents pressupostos.

Pel que fa al capítol 1, a banda del que acabo de comentar, he de fer referència a què el pressupost incorpora partides per cobrir noves necessitats de l'Administració, especialment en places que requereixen un nivell d'especialització i uns perfils que avui no trobem dins l'Administració. Negar a l'Administració pública aquesta possibilitat al·legant una voluntat de contenció en la despesa, seria fer-li un mal favor a la pròpia Administració pública. A més, cal tenir clar que aquestes places no generaran, no generaran un increment d'efectius perquè per poder ser dotades caldrà amortitzar places vacants.

D'altra banda el pressupost flexibilitza la cobertura de vacants. Creguin-me si els hi dic que és necessari.

Si fem permanents mesures que eren extraordinàries, aquestes mesures perden efectivitat i acaben tenint un efecte contrari. No podem créixer més, però tampoc no podem eternament no cobrir les vacants que generem. Fer-ho suposaria deixar de prestar serveis o empitjorar-los. Hem de donar resposta a la creixent complexitat de molts dossiers, a les noves obligacions de les lleis aprovades i als compromisos internacionals. Hem d'afavorir la renovació de perfils i la contractació de persones amb noves capacitats.

Sres. i Srs. consellers abans de tancar el capítol I em voldria referir a una disposició que no figura al projecte de llei i que, en sóc conscient, hi havia certa expectativa que hi fos: la derogació de la llei dels ajustos salarials aprovada l'any 2012. Vull refermar el caràcter transitori i extraordinari d'aquella llei i recordar que obeïa a la necessitat d'adaptar l'Administració pública a la profunda crisi que Andorra estava patint des de ja feia anys. Caldrà derogar la llei, però per fer-ho i per pura coherència amb el que pretenia s'haurà de fer quan la recuperació s'hagi consolidat. Els hi deia fa una estona que les dades confirmen un canvi de tendència en l'economia quan aquesta es tradueixi amb un creixement del PIB serà el moment de derogar aquestes mesures de contenció salarial. I sortosament avui estem molt més a prop de fer-ho que no pas l'any 2012.

Com ha vingut sent una tònica dels darrers pressupostos el projecte per l'any 2015 continua dedicant molts recursos als programes d'ajut social. Un altre cop voldria analitzar les quantitats projectades aquest any des d'una visió global de la legislatura. Globalment les partides a promoció i protecció social han tingut un increment del 18,2% durant aquesta legislatura. Un increment que en gran part obeeix als programes d'ajut a la inserció laboral iniciats fa anys i que es mantenen en la seva totalitat. En definitiva, i en coherència a la situació que estem vivint, més diners destinats a ajuts socials i més beneficiaris. El pressupost del 2015 fixa una quantitat per a programes d'acció social i la seva gestió de 25.200.000 euros que representa un increment del 6,67% en relació al 2014.

La mateixa tònica de continuïtat la trobem en l'àmbit de les partides destinades a l'educació. El Govern no ha volgut durant tots aquests anys que el món de l'educació patís el rigor i les exigències de la crisi, així ho ha reafirmat en diverses ocasions el mateix cap de Govern. El Ministeri d'Educació i Joventut té un lleuger increment del seu pressupost global que el situa en els 64 milions i mig d'euros, un 1,64% més que l'any 2014. Es tracta d'assegurar una permanent adaptació del sistema educatiu a les noves capacitats que demana el món universitari i

laboral. També es tracta de facilitar l'accés a l'educació. Un dret inqüestionable i que ha de garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom. Per això voldria destacar que el pressupost preveu novament un important increment de les dotacions a beques, més de 700.000 euros més que representa un increment del 26,79%.

A cavall entre benestar i l'educació, aquest any hem de fer un incís, -un nou incís diria jo perquè ja va donar-se en gran mesura l'any passat-, a l'increment de la dotació prevista per la transferència a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, on es torna a produir un increment, insisteixo, en aquest cas, del 16,26%

Si ens referim al que seria el tercer pilar del nostre benestar: el sistema sanitari, ja hem fet una àmplia referència a la transferència a la CASS. Ens quedaria fer una referència al SAAS, després de l'esforç dels darrers anys també s'han estabilitzat les transferències corrents en aquesta institució. I ho hem fet en els 11.800.000 euros, és a dir un 3,92% menys que l'any anterior, i novament cal posar-ho en context de tota la legislatura, per recordar que el projecte de pressupost per l'any 2011 preveia unes transferències en aquest organisme de 19.500.000 euros.

També voldria fer referència quan parlem del SAAS a un important increment pel que fa la partida de transferències de capital, és a dir les destinades a les inversions, un 82,80% que les situen en els 2.600.000 euros i que permetrà abordar inversions de millora en les instal·lacions sanitàries i avançar en el desplegament d'un projecte molt important per la modernització de la gestió sanitària com és la Historia clínica digital.

També en l'àmbit de la promoció econòmica el pressupost de l'any 2015 dóna continuïtat a les línies dels anys anteriors i es mantenen pràcticament totes les partides. Peça fonamental aquí és Andorra Turisme que té assignada una transferència corrent de 16.500.000 euros, un 4,10% més que l'any 2014. El Govern creu fonamental seguir la política de promoció en els mercats més consolidats i reforçar la inversió en nous mercats, seguir potenciant el reclam d'Andorra a partir d'una variada proposta d'esdeveniments organitzats al país tant en l'àmbit de la cultura com de l'esport i, finalment, reforçar la presència on-line i a les xarxes socials. L'any 2012 vam definir l'objectiu de disposar d'una partida pressupostària destinada a turisme coherent amb el que és la plaça turística d'Andorra i amb un sector tan important que representa aquest turisme per a la nostra economia. Vam fixar l'objectiu de gairebé doblar els recursos i ho vam fer. Ara cal mantenir aquestes quantitats. Només cal que comparem els

recursos que destinen a promoció altres destins que competeixen directament amb Andorra per entendre que tot i l'enorme esforç que estem fent, encara estem darrera de la majoria d'aquests destins.

Es mantenen els programes destinats a subvencions a la rehabilitació del parc immobiliari del país, amb un clar objectiu de potenciar aquesta línia d'ajuts que tenen un efecte multiplicador en inversió privada en el marc de la Llei per al foment de la rehabilitació del parc immobiliari, l'eficiència energètica i les energies renovables.

I també es manté una... -tot i que en aquest cas una significativa disminució-, una partida de 250.000 euros per incentivar la renovació del parc automobilístic.

Si ens referim a les despeses financeres poc hi ha a dir, la tònica és similar a la d'aquests darrers anys. El pressupost de l'any 2015 preveu unes despeses financeres de 19.000.000 euros, un 15,8% menys que el previst l'any 2014. Aquesta reducció s'ha d'atribuir bàsicament a l'estabilitat, i fins i tot a la lleugera tendència a la baixa, dels tipus d'interès de referència, així com a un clar relaxament de la pressió sobre el mercat del deute públic i el consegüent descens de la prima de risc, fet que ens ha permès renovar les actuals emissions a tipus més baixos que no pas els teníem i a més a més introduir alguna emissió a més llarg termini. Són paràmetres que no creiem que variïn per l'any 2015.

Aquesta realitat actual no ens ha d'enlluernar i no podem enganyar-nos. A mig termini cal preveure que tot i no créixer l'endeutament, sí que ho faran les despeses financeres. Els actuals nivells de tipus d'interès són extraordinàriament baixos i a més, i el més raonable és tornar a pensar que pujaran. Un element de risc que referma la necessitat de no endeutar-nos més.

A l'inici de la legislatura vam manifestar que les inversions haurien d'anar recuperant pes, i Sres. i Srs. consellers així ho hem fet. Dèiem que es tractava d'una voluntat coherent amb l'obligació de l'Estat de garantir unes infraestructures modernes, contributives al benestar i a la competitivitat del país, i també coherent amb el paper de la inversió pública com un dels motors de l'economia productiva.

Aquesta línia ascendent es va mantenir l'any 2013 i 2014. En aquest darrer exercici ja es va superar la barrera dels 50 milions d'euros. Una quantitat que si sumem les inversions que promouen Fedat, Andorra Telecom i els propis comuns ja situa el nivell d'inversió pública, en els nivells o en els percentatges del PIB que requereix una economia moderna. El projecte de pressupost preveu mantenir en les xifres

de l'any anterior aquestes inversions reals previstes doncs en el pressupost 2015 en 50.200.000 euros.

I d'aquests 50.200.000 euros, 44.200.000 euros corresponen a inversions del Departament d'Ordenament del Territori. Aquesta quantitat representa un lleuger increment en relació a la de l'any anterior, una xifra que permet impulsar les inversions necessàries per fer front a la capacitat de renovació dels actius patrimonials del Govern i que permet realitzar nous projectes d'interès nacional i, alhora, injecta recursos als necessaris, a un important sector de l'economia com és la construcció -ens ho recordava quan ha fet lectura el Sr. Bartumeu.

De forma genèrica, i sense entrar al detall d'obra per obra, el pressupost del 2015 prioritza per un costat aquelles obres que incrementen la seguretat de les persones davant dels riscos naturals d'allaus, d'inundacions, la caiguda de blocs rocosos, per un altre costat es dona continuïtat i es consoliden les infraestructures escolars i en l'àmbit cultural, i també s'incorporen nous projectes d'edificis públics llargament esperats. I finalment, es continuen les inversions en infraestructures viàries que afavoriran la mobilitat i la seguretat de la nostra xarxa viària.

Per últim també cal esmentar que a banda de les inversions en obra pública es continua fent un esforç pressupostari per renovar i modernitzar els sistemes informàtics de l'Administració general i de l'Administració de justícia, un procés que ja ha començat, que s'ha anat fent durant la legislatura però que encara té un llarg recorregut per endavant. Aquest és un element clau per seguir millorant l'eficiència de l'Administració pública i potenciar els serveis on-line.

I ja, per anar acabant amb l'apartat de les despeses, una referència a les transferències als comuns.

En el pressupost del 2014 aquest era un element cabdal, novador també. Aquell pressupost recollia la decisió consensuada amb els màxims representants dels set comuns de congelar la transferència, una mesura que es plantejava com a transitòria mentre s'abordava el debat i la negociació sobre la delimitació de competències comunals i transferències a les corporacions locals. Un debat que, finalment, no s'ha pogut cloure i que ha donat peu a un altre acord entre el Govern i els comuns per establir la quantitat a transferir els propers anys 2015 i 2016, al marge del que preveu la vigent Llei qualificada de transferències als comuns. Una quantitat de 54.600.000 euros, és a dir, un 4,03% més que l'any passat. En aquest punt cal dir molt clarament: d'una banda, és la quantitat més gran transferida mai i dos, l'estricta aplicació de la Llei de

transferències ens hauria portat a una quantitat molt més gran.

Per tant, des de la vessant pressupostària el Govern està convençut que s'ha de valorar positivament aquesta entesa amb els comuns, i en aquest sentit, cal agrair la predisposició i el sentit d'estat mostrat pels cònsols.

Durant els mesos que s'ha estat negociant amb els comuns un nou marc competencial s'ha consolidat la idea de què resoldre aquest debat és una necessitat real i que no es pot seguir ajornant.

Comuns i Govern coincideixen en què la complexitat de la gestió pública, l'evolució dels serveis i les demandes dels ciutadans, així com el nou marc fiscal i l'evolució del deute públic, requereixen configurar un nou model adaptat als nous temps, un debat que només es podrà abordar conjuntament i amb consens i que haurà de ser prioritari la pròxima legislatura.

Fins aquí, senyores i senyors consellers, les referències a l'apartat de despeses del pressupost.

Endinsem-nos una mica en el que són els ingressos. I si ens referim a aquests ingressos el primer que cal destacar és que aquest és el primer pressupost que recull ingressos provinents de totes les figures impositives que s'han anat preveient en el nou model fiscal que s'ha anat bastint durant aquesta legislatura. Un model pensat per homologar Andorra a la comunitat internacional i així facilitar la construcció d'una xarxa de convenis, com els hi deia abans, de doble imposició que impulsi l'obertura econòmica. Una obertura imprescindible per generar noves oportunitats als empresaris i professionals d'Andorra i ser atractius als inversors que vulguin instal·lar-se al país. Un model fiscal, també cal dir-ho, concebut a la mida d'Andorra que contribuirà a la diversificació dels seus ingressos i que assegurarà la seva competitivitat.

A mesura que l'aplicació pràctica d'aquests impostos ens va donant coneixements més aprofundits dels mateixos, l'exercici d'elaborar el pressupost també es pot fer més ajustat. En aquest sentit cal dir que encara hem d'acumular més experiència i casuística, i només per posar un exemple, cal recordar que a l'any 2014 tot just ha tingut lloc la segona campanya d'impostos i activitats econòmiques, i la primera en la que s'ha aplicat plenament l'impost un cop ja no han tingut vigència les bonificacions previstes pel primer any, és a dir, ens cal més profunditat de dades i ens cal més experiència.

En base a l'anàlisi de les dades comptables i fiscals generades aquests anys, a l'evolució de l'economia i a la recaptació obtinguda fins el mes d'agost de l'any

2014, s'ha elaborat un pressupost d'ingressos que valorem realista.

El pressupost per l'any 2015 fixa els ingressos corrents en 399 milions d'euros, un 9,70% més dels previstos l'any 2014.

Si ens referim als impostos... a la recaptació per impostos directes, aquests queden fixats en 68.800.000 euros, un 42,05% més que el que es va pressupostar a l'any 2014. Bàsicament això justifica per l'augment del 39,77% en la previsió de recaptació de l'impost de societats que reflexa el bon comportament d'aquest impost al present exercici 2014, i els 10 milions d'euros que s'han previst per aquest primer any d'aplicació de l'IRPF, i en relació a aquest IRPF cal ser prudents en les previsions pressupostàries per l'any 2015, l'impost entrarà en aplicació el primer de gener, i durant aquest primer any, els ingressos que generarà únicament seran fruit de les retencions aplicables a les rendes del treball i de l'estalvi, la liquidació definitiva de les quals es farà l'any 2016.

Pel que fa a l'impost d'activitats i a l'impost de la renda dels no residents es mantenen les xifres similars, o lleugeres variacions, a les de l'any anterior. Aquestes xifres fan que els impostos directes ja representin el 17,26% sobre el total dels ingressos pressupostats, un percentatge que en el pressupost de l'any passat representava el 13,2% i que, poc a poc, va arribant als nivells òptims per un país com el nostre on sempre tindrà més peu, més pes, més importància la imposició indirecta.

Precisament, si analitzem els pressupostos d'impostos indirectes veiem que aquests pugen fins als 294 milions d'euros, és a dir, un 6,10% més que els previstos en el pressupost del 2014. La previsió d'ingressos per l'any 2015, per l'impost general indirecte és de 133 milions d'euros i també recull, en aquest cas, el bon comportament de l'impost durant tot l'exercici 2014 i la tendència creixent de la nostra economia.

D'altra banda, aquest increment també recull les modificacions que es van aprovar amb la Llei 10/2014 i en particular el nou règim especial d'aplicació al sector financer.

Però, en l'altre costat, d'aquests mateixos impostos indirectes cal que fem una referència als decrements que s'han pressupostat tant a la taxa del consum que els situa en els 109 milions d'euros -amb un descens del 4%- , com el decrement d'un 1,92% en els impostos especials que són d'aplicació en el tabac, carburants i begudes alcohòliques, i efectivament - ens ho deia també el Sr. Bartumeu- cal continuar insistint en què tot i la rebaixa continuïn tenint un

pes específic molt important en el pressupost de l'Estat.

Exposats els ingressos en les seves parts fonamentals, i ja per anar encarant el final de la intervenció Sr. síndic, em permetran senyores i senyors consellers que torni sobre la qüestió de l'endeutament.

Al principi d'aquesta legislatura vam fixar-nos dos grans objectius pressupostaris: d'una banda, avançar decididament cap a l'equilibri pressupostari, i d'una altra, no fer créixer l'endeutament.

Els pressupostos i les liquidacions -coses que són molt diferents Sr. Rios- de les diferents legislatures... dels diferents exercicis, ens han permès avançar en aquest sentit. Any rere any s'han presentat pressupostos amb una previsió de dèficit més baixa que la de l'any anterior, i la liquidació de l'any 2013 i molt probablement la de l'any 2014 ens hauran acostat molt a l'equilibri pressupostari i, fins i tot, al superàvit abans de despeses financeres.

En qualsevol cas, tot i els bons tancaments encara s'hauran hagut d'incrementar l'endeutament. Per això, per a l'exercici 2013 es va decidir en lloc de subscriure el nou endeutament, cobrir les necessitats de caixa via el repartiment de reserves d'Andorra Telecom, una opció però que s'ha d'aplicar en la justa mesura i no pot ser recurrent.

La previsió de tancament per l'any 2014 feta a finals d'octubre i la gestió de la tresoreria no ens fan preveure que s'hagi de tornar a prendre aquesta mesura, si més no, amb la dimensió de l'any anterior.

I en qualsevol cas, en el supòsit de què calgui recórrer a Andorra Telecom en cap cas caldrà deteriorar les seves reserves, amb el nivell de benefici de l'any 2014 amb el repartiment, per tant, del dividend n'hi hauria suficient per fer front al petit dèficit que pugui haver-hi aquest exercici 2014. I, aquesta premissa és plenament vàlida per l'exercici 2015.

Si parlem d'endeutament ho hem de fer de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal recentment aprovada. L'actual Govern en tots els pressupostos presentats fins ara ha insistit en els perills d'un endeutament creixent i ha corregit aquesta tendència. El pressupost de l'any 2015 pràcticament ja compliria amb els requisits d'aquesta Llei aprovada recentment. Aquest és un element important que posa de relleu, tal com ens deia el Sr. Armengol, que sense grans alteracions en el futur i si no hi ha davallades econòmiques imprevistes, s'hauria de poder assumir sense que hi hagi d'haver-hi restriccions en els pressupostos i per tant sense haver d'incomplir el que preveu la llei i alhora puguem prestar els mateixos serveis que s'estan prestant avui en dia.

Ho hem dit en repetides ocasions, un país de la nostra dimensió ha de preservar la capacitat de finançar-se internament a preus raonables i aquesta capacitat té limitacions evidents. Andorra difícilment trobaria finançament extern per afrontar el seu deute actual i en tot cas no ens podem permetre caure en mans dels mercats financers. A aquesta realitat cal afegir-hi la dèbil estructura del nostre sistema d'ingressos que ja hem començat també a corregir. Tampoc no seria raonable encomanar primer l'equilibri pressupostari i després la reducció del deute únicament als ingressos que genera el nou marc fiscal. Fer-ho no seria realista, intentar-ho posaria en perill la competitivitat d'Andorra i per tant s'acabaria produint l'efecte contrari.

Andorra ha començat ha afrontar el debat de les necessitats pressupostàries i ho ha de fer amb una visió global. Amb les institucions conscients que ja no es tracta només de proposar petites millores o ajustos puntuals cal preservar el model competencial... cal repensar el model competencial, el finançament de l'Estat i la política pressupostària, i tant important com això, s'ha de començar a pressupostar incorporant les obligacions a mig i llarg termini. En aquest sentit el Govern valora molt positivament que en aquest Projecte de pressupost per primer cop ja es prevegin dotacions per fer front als complements dels funcionaris i es reculli ja també esforços per mitigar l'impacte que tindrà sobre la branca de jubilació el nombre creixent de jubilats. O deia al principi de la presentació, només el rigor pressupostari d'aquests anys ens ha permès encabir aquestes obligacions a mig i llarg termini alhora de presentar el pressupost amb menys dèficit dels darrers sis anys. Efectivament el pressupost de l'any 2015 preveu un dèficit de 30.500.000 d'euros, 24,34% menys que el previst l'any 2014. Aquest dèficit es situa en l'1,2% del PIB, molt per sota de qualsevol o de la majoria dels països del nostre entorn o del conjunt de la Unió Europea. És important remarcar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic...

És important remarcar que quan desglossem aquest dèficit veiem el resultat dels esforços de contenció, d'ajust i gestió que s'han fet. El dèficit provinent directament de la gestió que es preveu és de 6.600.000 d'euros, és a dir, només representa el 21%

del dèficit de caixa. La resta són despeses financeres i amortitzacions d'operacions de finançament a llarg termini. Per tant, cal concloure que tot i l'esforç pressupostari previst pels complements de jubilació dels funcionaris i l'increment de transferències a la CASS, ja estem a prop de l'equilibri pressupostari en la gestió o dit d'una altra forma, sense aquests dos impactes s'hauria presentat un pressupost amb superàvit en les despeses de gestió.

Ara queda un repte molt important. Consolidar aquesta tendència tant de l'economia com pressupostària i això caldrà que es faci els propers exercicis. Les bases estan assentades, s'ha avançat molt en les reformes estructurals i ara només queda completar-les.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Desitgen els consellers que hi hagi un altre torn d'intervencions...

Suspenem la sessió durant un quart d'hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17.59h)

(La Sra. Sílvia Calvó Armengol deixa la sala)

Es reprèn la sessió

(Són les 18.23h)

El Sr. síndic general:

Té la paraula per part del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

En relació a la intervenció del portaveu del grup parlamentari de la majoria, li voldria recordar al Sr. Armengol que he acabat la meua intervenció dient que la responsabilitat em semblava que ens obligava a tots -en tot cas a nosaltres-, a reconèixer les dificultats de l'economia andorrana i l'elevada dependència que teníem de l'exterior. Li faig aquest preàmbul perquè em sembla que amb els comentaris que ara hauré de fer no va fer gaire cas, no? I m'explico.

Si l'he entès bé diu que vostès i el Govern han aconseguit una mena de cercle virtuós en l'activitat econòmica i de les finances públiques. Miri, com que això del cercle està tancat i gira sobre si mateix suposo que potser valdria més que ens hagués parlat -després podríem discutir de si és real o no-, un cicle

virtuós i no un cercle però bé. Ha baixat la despesa financera. Sí, ha baixat la despesa financera però per la baixa generalitzada en els tipus d'interès i, no cal que li digui jo la mateixa presentació del ministre del pressupost ho reconeix i diu que és fàcil a més a més -ho diu el ministre no ho dic jo-, és fàcil i jo diria dissortadament pot ser fàcil de què no es mantinguin en un futur. Per tant, que dóna marge el pressupost a això, ja els hi he dit abans, nosaltres ens n'alegrem d'aquestes coses però no se'ns pengi una medalla que no li correspon, ni a vostè ni al Govern.

STA -això ja en broma, eh-, no s'ha discutit en la Comissió d'Economia es discuteix en la Comissió d'Ordenament.

La Llei del pressupost té vigència anyal -aquest és el meu criteri veig que no és el seu-, per això el mes de gener d'aquest any quan vam fer la votació final del pressupost 2014, si vostè que li agrada anar a mirar els diaris de sessions ho fa, veurà que em vaig queixar jo diria moltes vegades del que anomenava contraban legislatiu. Aquest és el problema del contraban legislatiu que la Llei del pressupost té vigència anyal i aleshores s'està desvirtuant el procediment.

M'ha semblat entendre també -i amb això acabaré-, en relació a la seva intervenció m'ha semblat entendre però com que no dec haver parat atenció no voldria ara afirmar-ho, que deia que una llei no podia garantir una obligació de pagament. Miri, si ho he entès bé compte en fomentar la inseguretat jurídica amb declaracions una mica generals sobre aquesta qüestió era quan devia parlar del tema de les expectatives de futur de les pensions, suposo, m'ha semblat entendre però bé. El que l'hi volia dir era més aviat el que ja he dit.

Pel que fa a la intervenció del Sr. ministre, la situació econòmica és millor? Sí, però ja ho he dit, ja ha recordat ell mateix que ho ha dit, tot això bé per la inducció de l'exterior. La baixa dels tipus d'interès, el mateix. No destrucció dels llocs de treball, miri millor! Només faltaria, que no se'n destrueixi més i que se'n vagi creant algun! Però continuem tenint un greu problema al Servei d'Ocupació en relació... no al funcionament del Servei d'Ocupació -no es molesti ningú-, sinó pel fet que tenim al Servei d'Ocupació persones amb una qualificació complicada i últimament s'ha vist en la qüestió dels llocs de treball que oferien les estacions d'esquí on un percentatge molt baix de les persones s'han pogut contractar en aquesta activitat i els altres no han trobat col·locació. Aquí tenim un problema i s'hi ha de posar algun remei i de moment no veig que l'haguem trobat.

Creació d'empreses. Miri, ja ens n'alegem. Ara jo crec que aquí... avui és el debat del pressupost i se'm pot dir que no correspon però crec que sí que correspon ja que vostè en parla. Hauríem d'analitzar com i de quina manera es creen aquestes empreses, com hi ha empreses que es creen per facilitar les residències dels directors gerents de les empreses i per tant és una creació atípica. Què passa quan aquesta residència ja està en marxa? Quina activitat té aquesta empresa? Quants empleats realment fa treballar aquesta empresa? Tot això ho hauríem de seguir, no perquè li vulgui ara aquí d'alguna manera tallar el seu discurs en positiu. A mi m'està bé però el que passa -després parlaré de la manera impositiva en el mateix sentit-, el que passa és que no hauríem de generar falses expectatives i hauríem de saber tots plegats del que estem parlant.

Per exemple, ens ha parlat de la història clínica compartida en el tema de Sanitat -que ja seria hora que al final la tinguem. No hem dec haver mira't prou atentament el pressupost però jo aquí he vist una reducció del 9,46% a informàtica-salut, això ho he trobat al llibre 3, pàgina 64 i l'any passat aquesta partida ja presentava un -15% també. Si això està en un altre lloc i no ho he vist ja m'ho dirà vostè i també m'he n'alegraré.

He parlat en la meua primera intervenció de les previsions pressupostàries dels ingressos dels impostos directes. Escoltat el ministre, ara voldria parlar del que deia fa un moment que és; mirem a veure exactament que passa amb aquestes previsions, i m'explico. En els impostos que s'han anat introduint en el marc del nou model fiscal andorrà s'han previst -i fins i tot a vegades s'ha criticat que s'hagin previst-, diversos tractaments especials com ara deduccions per creació de llocs de treball -que estàvem parlant- o per no desinversions, i això s'ha fet en l'impost sobre societats, en l'impost d'activitats econòmiques, i també s'ha fet una previsió de tipus reduït per les pistes d'esquí -ja vam parlar aquí-, també per l'impost general indirecte i també pel centre termolúdic.

A veure, no fa falta que jo pugui aquí a aquesta tribuna per dir que totes aquestes deduccions tenen un evident cost recaptatori.

Segons els nostres càlculs el cost real de les deduccions mencionades a l'impost sobre societats i l'impost d'activitats econòmiques es podria situar a partir del 2013 al voltant dels 8 milions d'euros. Per tenir una referència, si això fos així, i si els nostres càlculs s'acostessin a la realitat i no podem esbrinar fins que no arribin les liquidacions, és clar hauríem de posar en relació a aquesta important quantitat, importantíssima quantitat de deduccions, amb els ingressos previstos, per exemple, amb l'IRPF.

Jo crec que és important que es faci un seguiment de tots aquests tractaments especials de manera que es pugui donar informació sobre el seu cost real i la seva eficàcia per assolir els objectius que van justificar la seva introducció i que podríem compartir en molts casos.

En altre cas, es podria donar una opacitat que només pot afavorir dues coses, totes elles de mal qualificar. Podria afavorir un cert clientelisme i, en tot cas, impediria al ciutadà conèixer el cost de les diferents mesures.

Seria el mateix que si es convoqués un programa de subvencions per incentivar la creació de llocs de treball i noves inversions: hi hauria una publicitat i un control de les subvencions, doncs, el mateix cal fer respecte de les deduccions i altres tractaments especials dels impostos. Aquesta és la nostra opinió i, d'alguna manera és el que plantejo com a proposta de futur.

Una Administració moderna ha d'avaluar la seva eficàcia. Sempre se'ns ha dit des d'aquesta tribuna i en tota aquesta legislatura, quan hi ha hagut intervencions del Govern, doncs, hem d'analitzar qui es beneficia de les deduccions, si es creen realment llocs de treball, si es materialitzen noves inversions gràcies a les deduccions, o les empreses igualment haguessin pres les mateixes decisions sense que calguessin les deduccions.

Insisteixo que plantejo interrogants, no estic en situació perquè la informació no la disposem encara per poder-ho afirmar.

En tot cas, jo crec que vist el debat que s'acosta, aviat caldrà promoure una mena de campanya institucional de divulgació explicant que pagar impostos no és pas una activitat delictiva ni una maledicció, sinó que és una acció que resulta ètica, moral i socialment rendible.

I més enllà d'aquesta argumentada, o no, penso que en tot cas necessària exposició, vull tornar al que deia en la primera part de la intervenció en la qual deia que no tenia prou temps per referir-me a altres qüestions en el primer torn.

Una de les que el nostre grup parlamentari considera necessari de comentar ara és l'adquisició d'un aparell d'escoltes per la Policia. Sense cap explicació prèvia vam descobrir a les fitxes d'inversió del pressupost, pàgina 219, que el concepte "61310-Subconcepte 2015" estava destinat en el marc de la definició genèrica: "Reposició i millora material i equipaments", definició que figura al llibre de la pàgina 277, sota la definició àmplia "Inversions reals", a l'adquisició d'un aparell d'escoltes telefòniques. Això és el que diu el pressupost... després diuen que no és això, però això

és el que diu el pressupost que és el que hem d'examinar els consellers generals.

Una partida 574.850 euros pel 2015, llibre 2, pàgina 277 del pressupost, i ja dic que són 574.000 per l'aparell i els 850 són per deu telèfons que la central de compres ens ha dit que s'han de comprar a 85 euros pes. Per tant, 574.850!

Si puc fer broma a una cosa que no mereix potser els deu aparells telefònics són per provar l'eficàcia de la màquina en qüestió, no?...

En tot cas, també hem descobert que hi ha una previsió de crèdits plurianuals pels anys 2016, 2017, 2018 i 2019 d'altres 574.000 euros anyals i que això ens deixa una suma global d'aquesta inversió de 2.870.850 euros.

Més enllà del cost, que a mi em sembla enorme, de l'adquisició, el que nosaltres plantejem és la necessitat d'un debat públic i transparent aquí sobre l'adquisició d'un aparell que podria portar... podria portar un menys teniment del dret constitucional garantit en l'article 15 de la Constitució al secret de les comunicacions. Llevat el cas, ja ho diu la Constitució, de manament judicial motivat.

I, encara que sé que molesta, aquí som per recordar l'actual instrucció penal en curs sobre escoltes il·legals dutes a terme des del despatx central de Policia l'any 2010, a la direcció del Departament, i diverses persones públiques per manifestar recordant això que aquesta qüestió l'hauríem de tractar amb una gran prudència i amb consens. Però és clar, ens queixem que s'ha fet exactament el contrari, en altres qüestions s'ha buscat un cert consens, de vegades s'ha aconseguit de vegades no, aquí la definició de les activitats del projecte... torno a referir-me al que tenim els consellers generals, no es diu res de res del que s'amaga darrera de la partida aquesta de 574.850. Sí que es diu... diu: "*Dotar la direcció amb els equipaments necessaris per millorar el seu funcionament*", i quan vas a mirar les fitxes d'inversió es quan es troba que hi ha quatre crèdits plurianuals, com deia fa un moment, i allí apareix una definició dels objectius del projecte una mica menys ambigua; allí es diu, i llegeixo: "*Millorar el funcionament de la direcció mitjançant l'adquisició de nous equipaments i alhora mantenir-ne els existents*". És a dir, que millorarem l'actuació i l'activitat de la direcció -cosa que nosaltres no solament ens sembla necessari sinó indispensable-, però diu que serà adquirint nous equipaments... que tampoc ens diu quins! No sé si estem parlant de deu telèfons o de l'escoltador. I al final, al final de tot a la pàgina 219, allí sí diu: "*Aparell d'escoltes telefòniques*"...

Miri, aquests dissimulació... -es pot dir com vulgui, però és una dissimulació-, ens ha fet una certa

angúnia i per això ho hem plantejat aquí en aquest debat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Jo faré una intervenció curta, faré una intervenció més aviat filosòfica, una, i després faré un parell d'explicacions sobre les dades expandides, dades de les quals treballa el Govern.

Bé, la primera de les intervencions va referida al concepte que planteja el Sr. ministre, doncs, que el pressupost seria de dèficit zero si no fos per dos factors: el primer d'ells, és l'increment de la transferència a la CASS i el segon, el fons de reserva de jubilació dels funcionaris. Bé, doncs, no compartim aquest anàlisi. Nosaltres creiem que el pressupost té 430 milions d'euros de despeses entre els quals aquesta és una despesa més. El que sí que trobem desencertat totalment és que precisament dos inversions socials -perquè vostès parlen d'inversions, no de despesa socials, sinó d'inversions socials-, vostès les venguin com les culpables de què de 400 milions d'ingressos les despeses siguin de 433 i, per tant, generin un dèficit de 30 milions d'euros. També podrien dir que aquests 30 milions d'euros provenen de turisme, provenen de la inversió amb infraestructures, etc. Per tant, no compartim l'anàlisi que fa el ministre sobre que aquestes dos inversions socials són les que provoquen el dèficit, sinó al 2015 tindríem un pressupost equilibrat.

Després, per una altra banda, és clar, vostès quan parlen de dades estadístiques que estan molt bé i ens alegren molt la moral i l'esperit amb dades positives perquè també nosaltres tampoc som crítics en què el país pugui avançar, al contrari, ens alegrem quan rebem dades positives però, és clar, de tant en quant en surt alguna que et fa reflexionar i per exemple podríem dir que el nombre de prestacions socials atribuïdes que s'han donat al 2011 era de 6.900 i, en canvi, al 2013 són de 8.500, per tant en 3 anys han augmentat el nombre de prestacions en 1.500, un 22,5% més.

I aquest no és un indicador banal, no és un indicador banal, perquè si hem de donar prestacions, si hem d'augmentar les prestacions socials, el que està passant és que estem fracassant en el que és la

política econòmica que estem aplicant, perquè cada vegada hi ha més persones amb dificultats. I no només això, sinó que a més a més, si augmenten uns indicadors i els altres, com aquest també augmenten, el que està dibuixant la situació és una desigualtat que va creixent dins de la nostra societat. I això sí que preocupa, perquè aquí sí que ens trobarem en què hi haurà ciutadans que podran començar a navegar, i en canvi hi haurà ciutadans que cada vegada estaran més enfonsats al fons del mar.

Una altra de les dades, aquesta era la primera dada que volia comentar, una altra segona dada que vostès fan servir molt i realment és perquè és una bona notícia, és el número d'aturats, i per contra també el número d'assalariats, complementant, vull dir.

Doncs, nosaltres no ens quedem amb el 28% d'aturats menys, no ens quedem amb el 0,2 d'increment d'assalariats a la CASS. Rasquem una mica més i el que observem és un dibuix de la nostra societat realment molt preocupant, dels nostres treballadors.

I li comento, així resumidament, en 4 anys, des de l'agost del 2011 a l'agost del 2014 la població jove, els menors de 35 anys han perdut 2037 llocs de treball, 2037 llocs de treball, des del 2011 al 2014. Per tant, han tingut un decrement d'un 10% del 2011 al 2012, un 6% del 2012 al 2013, i ara actualment tenen un decrement d'un 2% sobre el 2013.

Bé, a la població jove disminueixen llocs de treball d'una manera important, però és que a més a més la població de mitjana edat, entre 35 i 50, han perdut exactament igual, 553 llocs de treball des del 2011. I els que sí que augmenten que són els que fan reflotar l'estadística cap a munt són les persones amb edats superiors de 50 anys que des del 2011 fins avui hi ha 741 persones assalariades més.

Doncs, bé, jo penso que aquestes dades són un motiu d'anàlisi, no ens podem quedar en què els aturats estan disminuint. Analitzem aquesta situació, perquè és clar que ens trobem! Ens trobem amb la situació de treballadors joves, doncs, que per una raó o per una altra marxen del país, i pitjor encara, joves que podrien venir a treballar a Andorra que no vénen a treballar, i per tant aquest número de llocs de treball cada vegada està més disminuït. I aquest és un problema, perquè si els joves no tenen il·lusió per venir a Andorra, realment aquí ja falla la política econòmica, política social, política de tot tipus. Per tant, hem d'incidir sobre aquest tema.

Bàsicament aquesta era la meva reflexió al voltant de les dades que han anat sortint. Creiem que les dades s'han d'acabar d'analitzar a nivell micro detall,

perquè realment estem tendint cap a una societat molt desigual i ja ho veiem al carrer, això ho veiem al carrer, i per tant, hem de fer polítiques actives per disminuir aquesta desigualtat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. Bartumeu s'ha referit al sistema fiscal europeu que és més equilibrat que el nostre a nivell del pes de la imposició directa sobre la imposició indirecta, i s'hi ha referit parlant d'un sistema fiscal més just. Doncs, sí, potser estem d'acord. Però li volia recordar, i vostè ho sap tan o millor que jo, que tenim la sort que la majoria dels nostres indirectes els paguen els que ens visiten. I si tenim 9 milions de visites de turistes l'any que compren i tenim la sort que agafen una part de la carga impositiva que ens pertocaria a nosaltres com a ciutadans, i tot i així som competitiu, doncs, benvinguts siguin.

Compartim però que basar el 30% dels ingressos a les taxes del tabac, és alhora un perill i que haurem d'estar atents al respecte.

Quan li parlava de la vigència anyal del pressupost, sí, sí que és el nostre criteri també. Ja ho he dit abans, em sembla que m'havia expressat amb claredat, que és el criteri d'aquesta Cambra que les disposicions finals del pressupost només tinguin vigència d'un any. Però una disposició final quarta que ha introduït aquest any el Govern hem demanant que es revisi per evitar dubtes interpretatius en un futur.

Quant al complement de pensions el que m'ha semblat que deia és que l'únic que si no s'hagués aprovat aquest compte, doncs, difícilment s'haguessin pogut tenir aquests complements de pensions en un futur.

Quant al Sr. Rios, m'agradaria demanar-li quin ritme d'implementació haguessin portat vostès d'aquests impostos. El 2011, si mal no recordo, van votar una modificació de la Llei de l'IS, un cop més la vam votar en solidari, per permetre que entrés en vigor l'any 2012. Sinó, no hagués entrat en vigor l'any 2012, sinó que hagués entrat en vigor quan haguéssim tingut un IGI, un IGI que van presentar vostès al 2012 i que vam aprovar al 2013. Doncs 2012 impost de societats, IAE, 2013 IGI, 2014 IRPF.

Potser ho volien fer tot l'any 2011. Però no sé si ens ho haguessin agraït massa la ciutadania.

Any rere any també em surt amb l'estació d'autobusos. Li deia abans durant la meua intervenció, li repetim que estem d'acord amb el concepte, però no amb com vostès l'enfoquen, que és amb diners públics. Sí que ha de ser un projecte nacional, sota la tutela pública, però tots els estudis demostren que es pot finançar des de la iniciativa privada. No serveix de massa, doncs, assignar diners públics a projectes que no es necessiten i no tenen ni els terrenys ni l'obligació per fer-se. No sé si aquest any m'haurà entès.

Ara faré un comentari sobre les inversions socials que provoquen el dèficit, i nosaltres no ho entenem d'aquesta manera, no és ben bé això el que diu la memòria del ministre. Sinó que el que ve a dir és que si no s'haguessin modificat aquestes dos lleis i s'haguessin mantingut la resta de capítols del pressupost, segurament s'hagués fregat l'equilibri. Sí que aquestes dos lleis porten una inversió social, i una inversió social que certament no s'hagués fet perquè vostès no les van votar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Procediré, doncs, ara a intentar donar resposta a moltes de les reflexions i manifestacions que han fet, especialment al Sr. Bartumeu i al Sr. Rios, a la seva primera intervenció, el format del debat provoca que normalment sempre tenim aquest decalatge. I també introduiré ja algunes respostes a les qüestions que s'han tret en aquesta segona intervenció.

Començant i per ordre d'intervenció, el Sr. Bartumeu. Primer deixi'm de manera distesa que li faci una referència a les repetides vegades en què ha fet referència al candidat Antoni Martí. Ni estem al debat d'investidura ni s'han convocat encara les eleccions, per tant, jo entenc que és el cap de Govern que encapçala el Govern que ha presentat aquest pressupost, no és el candidat Antoni Martí, -veurem si ho és o si ho serà-, però en tot cas, ara per ara, està aquí en tant que cap de Govern.

Feia vostè una referència a l'estructura dels ingressos, al desequilibri que hi ha entre el que són els impostos directes i els impostos indirectes, de fet

també s'hi ha referit ara mateix el Sr. Armengol, amb la mateixa línia que jo ho faré ara. Per tant, no cal que hi abundi massa.

Efectivament, el nostre percentatge, el pes dels nostres impostos directes dins del pressupost, dins del conjunt dels ingressos de l'Estat és inferior al de la majoria dels països que poden ser de referència per a nosaltres. Però en tot cas això és normal i el que cal tenir en compte és que cap d'aquests països, cap d'aquests països té una situació com la nostra, en la que el nombre de visitants multiplica per cent el nombre d'habitants del país, per cent! Un país extraordinàriament turístic com pot ser Espanya, país que atreu més turisme d'Europa, doncs, el nombre de turistes que té multiplica per dos o equival al nombre d'habitants que té aquest mateix país. Nosaltres multipliquen el nombre de visitants per cent, el nombre de visitants multiplica per cent el nombre d'habitants.

Per tant, clarament ha d'haver-hi un desequilibri entre els impostos directes i els impostos indirectes. La reflexió que caldria fer i és un anàlisi interessant i que podem potenciar és: quin és el percentatge, quan pesen aquests impostos directes un cop tret l'impacte dels visitants dins del conjunt del ingressos?

Llavors veuríem si estem més o menys en la situació que estan la resta de països, i probablement el que veuríem és que estem més o menys en la mateixa situació. Perquè al final, les persones que vivim aquí paguem pel nostre consum els nostres impostos indirectes i també, des d'aquests darrers anys, comencem a contribuir, doncs, les societats, les empreses pels seus beneficis i, a partir de l'any que ve, doncs, la resta de ciutadans pels seus guanys. Em sembla que no estem tan lluny del que està passant al món però hem de introduir-hi aquest factor tant diferencial de casa nostra i que per tant em fa dir que senzillament és que no volem estar en els percentatges dels altres països si no fem aquest exercici de treure de l'anàlisi tot el que aporten els nostres visitants.

Pel que fa a les inversions. Amb una fórmula diferent de la que després ens ha fet el Sr. Rios i que també debatré..., i també rebatré, vostè ens feia una comparativa o ens venia a dir al final no es pot dir que s'han anat incrementant els pressupostos d'ingressos is finalment les liquidacions d'ingressos.. d'inversions, perdó, acaben sent inferiors al que s'ha pressupostat. Vostè sap que en la dinàmica dels pressupostos al final és el que pressupostes per un any i aquella mateixa obra pot estar adjudicada aquell any, començada a realitzar aquell mateix exercici i s'acaba, doncs, executant o acabant d'executar en el següent, o al cap de dos exercicis.

Això provoca tant d'una banda l'efecte dels plurianuals, i sobretot i pel que fa al que vostè es referia, a l'efecte dels reconduïts. És impossible fer un matx ambrat entre el pressupost i la liquidacions d'inversions perquè la dinàmica de les inversions i la normalment durada més enllà d'un sol exercici d'aquestes inversions no ho fa possible. Però, en tot cas, haurà de convenir amb mi que portar-nos la comparativa per exemplificar això, per il·lustrar això de l'exercici 2012 parlant dels 135 milions no s'ajusta, i vostè ho sap, a la realitat. Efectivament, a l'any 2012, es van liquidar 135 milions. Tots en aquesta sala sabem perfectament que això va passar perquè es va fer front als pagaments de les obres del túnel dels dos Valires que s'havien executat en els anys anteriors. Si això no hagués estat així el nivell de liquidació estaria més o menys uniforme amb el que ha passat aquests anys. I, comparant-los amb aquells anys en què es van fer bàsicament el túnel dels dos Valires i el túnel de Sant Julià, tampoc correspon a una anàlisi com a mínim homogènia. Són dos obres d'una grandària i d'un import massa important com perquè es puguin estendre en el llarg dels exercicis.

El comportament de la liquidació d'inversions durant aquests anys ha sigut molt en la línia del que ha sigut habitualment, i és veritat, s'acaba acumulant cert desfàs entre el que es pressuposta i el que es liquida però es va recuperant en exercicis posteriors.

Ens deia també que estem amb el que seria un pressupost per un any d'eleccions, entenent de què amb aquest pressupost es volia complaure doncs en aquests suposats electors que votaran en base al que acabem avui aquí aprovant. Miri, jo crec que si haguéssim volgut fer un pressupost de cara a les eleccions hauríem fet un pressupost substancialment diferent i d'entrada ens hauríem pogut penjar la medalla de presentar un pressupost equilibrat. Ho hem dit abans. Senzillament fent allò que s'ha vingut fent sempre, no preveient res per reforçar la branca jubilació de la CASS i continuar pagant als nostres funcionaris jubilats sense començar a preveure el que els hi haurem de pagar d'aquí a molts anys, i això ens hauria permès presentar un pressupost equilibrat que és molt més lluït, que hauria estat molt més defensable davant de l'electorat i que segurament ens hauria pogut mostrar com a millors gestors, si més no, a curt termini. I no ho hem fet. I tampoc ho hem fet a l'hora d'eludir, tot i estar al final de la legislatura, a portar a debat en aquesta Cambra el complement de jubilació, que és una evidència que comporta un desgast polític enorme i un desgast electoral enorme. I així podria anar fent una extensa llista de qüestions que no hem eludit portar aquí sense valorar el cost electoral que poguéssim tindre.

Em referia, ja en qüestions molt més concretes, vostè es referia en el pressupost de la UIF. Efectivament el pressupost de la UIF d'aquest any és inferior perquè els pressupostos s'acostumen a fer en base a la realitat de liquidació de l'any anterior i si cal ajustar un pressupost, doncs, s'ajusta. Però, mirem que ha passat amb la UIF aquests 4 anys i el que veurem és que durant aquests 4 anys s'ha incrementat el nombre de personal de la UIF, per tant s'ha donat més recursos, se l'ha dotat de més capacitats. S'ha dotat la UIF d'uns nous espais, s'ha millorat les condicions de treball d'aquesta institució i s'ha millorat i s'ha invertit substancialment amb informàtica també en aquesta institució. Això és el que s'ha fet. Per tant, més enllà de l'evolució del pressupost, que insisteixo està basada en la liquidació, a mi em sembla que no es pot posar en dubte de què aquesta és una institució que es vol, es creu necessària i es vol reforçar i s'ha anat reforçant al llarg d'aquests anys.

També ens ha fet una referència a una qüestió molt concreta, a la partida per les eleccions. En relació a que només hi ha 40.000 euros pel tema dels partits. Deixi'm que li digui d'entrada, possiblement ens podem replantejar com s'ha de pressupostar això en anys futurs però en tot cas li puc assegurar que s'ha fet com s'ha fet sempre i com funciona. S'han pressupostat 200.000 euros per les eleccions. D'aquests 200.000 euros, 161.000 euros forment part del que serien els costos del procés electoral i 41.000, 40.000 euros van per fer front a la bestreta que es paga als partits polítics que es presentin i que ho puguin demanar. Això és el que preveu la Llei que s'ha de fer.

Quan es liquida, ja en funció del resultat que obté cada partit? Es liquida un cop els comptes es presenten al Tribunal de Comptes, el Tribunal de Comptes els dóna per bons i llavors es liquida. Això normalment acaba passant al següent exercici, i això és el que caldrà fer, pressupostar pel 2016 aquesta diferència. Li puc admetre, es pot fer diferentment i per propers exercicis podem valorar si el que cal és, en el mateix exercici que es fan, pressupostar ja tot, tot i que possiblement caldrà reconduir-ho i pagar-ho en el següent exercici amb un exercici similar amb el que li explicava fa un moment.

En aquesta segona intervenció ens parlava de l'obertura de comerços, les societats, les dades. Li agraeixo, a més a més, el to. En cap cas ha sigut, ha qüestionat les xifres, només ha dit analitzem-les i valorem que és el que ens comporten. En tot cas, perquè quedi clar, quan parlem d'obertures de comerç no estem parlant de noves societats. Quan parlem d'obertures de comerç parlem de societats que passen a tindre una activitat certa i que per tant

a partir d'aquesta activitat certa obren un comerç i a partir d'aquesta activitat doncs generen llocs de treball i generen activitat econòmica.

Deixi'm que faci una incursió, per no tenir-me de repetir després, en una de les intervencions del Sr. Rios en el seu primer discurs. Quan ens ha dit que tot el tema de dades de l'obertura estava feta des del obscurantisme, de què no s'explicaven, de què de tant en quan, i quan ens convé donem dades i demés. Molt senzill, Sr. Rios, www.actua.ad <<http://www.actua.ad>>, vagi allà, allà trobarà totes les dades. S'actualitzen trimestralment, tindrà el nombre de comerços, el nombre dels llocs de treball que es creen, les inversions per nombre de comerços, per sectors, per nacionalitats. Tot, sense cap mena de problema.

I torno ara, ja feta la incursió, torno en el Sr. Bartumeu. Per tant, estem d'acord. Haurem d'analitzar amb el temps quina és la riquesa real que acaben generant tots aquests nous comerços, quina és la seva motivació però en tot cas, només clarificar, en aquest cas no estem parlant de noves societats, de constitució de societats, estem parlant únicament d'obertura de comerços. Per tant, com a mínim hi ha una voluntat d'activitat econòmica.

Ens feia també una reflexió que comparteixo, caldrà fer un seguiment dels impostos i especialment de tot l'apartat de deduccions. Ho hem dit en moltes ocasions, estem a les beceroles de tot aquest model fiscal i cal que anem dotant-nos d'informació, que anem dotant-nos de profunditat en aquesta informació per anar-ne traient conclusions. I és més, jo mateix en aquesta mateixa Cambra, defensant alguns d'aquests impostos, ja he avançat que les deduccions tenen una vocació conjuntural i que per tant s'han d'anar modificant, s'han d'anar canviant en funció de què va canviant la conjuntura, i la de les inversions i els llocs de treball en són un clar exemple. Però vaig més enllà, aquesta reflexió l'haurem d'estendre i per això quan parlem de tot el tema de competències i transferències als comuns ho vinculem tant al model fiscal. No només caldrà fer això sinó que en el nou model fiscal hem d'introduir-hi també les deduccions pels impostos pagats en els comuns que tenen un impacte enorme en la recaptació, no pas per treure ingressos als comuns sinó senzillament perquè cal confeccionar un model que s'adapti a aquest nou model, model competencial que s'adapti a aquest nou model fiscal. Per tant estem d'acord, hem d'analitzar a llarg termini com van evolucionant aquests impostos i així es farà.

Transferència o inversions pel tema de la targeta sanitària. Jo crec que aquí senzillament estem mirant partides diferents. La partida a la que jo em referia

quan li deia, quan feia referència a l'increment de transferències de capital al SAAS és precisament això, és una partida que està en el pressupost del SAAS, i el que incrementa notablement és la transferència de capital al SAAS, és a dir, els diners que s'envien al SAAS per fer les seves inversions de l'any vinent.

Ja fet el treball que s'havia de fer des del Departament d'Informàtica de Govern, queda pràcticament enllestit, un 20% que sí que continua pressupostat a Govern... ara cal implementar tot això, i per implementar tot això caldrà fer inversions en el SAAS, i aquestes inversions són el que han provocat parcialment un increment notable de les transferències de capital en aquesta institució per l'any vinent.

Aparell d'escoltes. Primer clarificar les partides. Tenim d'una banda 594.000 euros que són per actualització de software, no és la compra d'un nou aparell, i ja m'excuso aquí si la fitxa indueix a un error. Quan estem dient de modificar, de què s'ha de fer una inversió important aquí, és bàsicament en software, s'ha de comprar software i s'ha d'actualitzar aquest software, per què? Perquè aquest és un món tecnològic que va variant moltíssim, a ningú se li escapa que no ens comuniquem avui igual que ho fèiem fa cinc anys i molt menys que fa 10 anys i per tant, hem d'anar actualitzant aquest model.

L'altra una actualització prevista per l'any vinent, pel 2016, de tot el que és les solucions d'encriptació del mateix sistema, també estem parlant de software, i entre les dues partides acaba suposant una inversió d'1.120.000 euros.

L'altra partida a sis anys vista, 1.267.000 euros. Manteniment de tot aquest software, manteniment de tot aquest software.

Si vostè em demana a mi, -que no hi entenc res amb tota aquesta matèria-, si em semblen molts diners? Doncs efectivament, em semblen molts diners. Però també li dic una cosa, em sembla molt més important que aquests diners, un dels principals actius a preservar d'aquest país, que és la seva seguretat, i si volem preservar aquest país, si volem preservar aquest país de la sofisticació que avui en dia hi ha en el món del crim, s'han de fer aquestes inversions, i hem de convenir que aquestes inversions són necessàries, i res té a veure el fet de fer aquestes inversions i tenir els mitjans per garantir la nostra seguretat, res té a veure amb el fet que si es que es demostra que va ser així, i si així ho acaben determinant els tribunals, algú pogués fer mal ús d'aquests aparells i d'aquests softwares. Res té a veure.

Si és que algú va fer mal ús, -i això s'ha de demostrar i això ja ho dictaminaran els tribunals- ja s'hauran de prendre o demanar les responsabilitats pertinents, però entretant, el que no podem deixar de fer és per una por a què algú en tornés a fer un mal ús, deixar de tenir els mitjans que garanteixin la seguretat d'aquest país, i per tant, entenem que és una inversió absolutament necessària.

I finalment, Sr. Bartumeu, vostè ens feia en la seva primera intervenció una... anava a dir un decàleg... no, perquè eren sis punts, del que li semblava a vostè que hauria d'incloure un bon pressupost, el que vostè impulsaria. No m'entretindrè en totes, però en tot cas, comentar-ne sí, tres de les sis que ha dit.

Primer de tot, deia aquest, el pressupost hauria de tranquil·litzar els inversors, si volem tenir inversors. El primer que cal és tranquil·litzar-los i donar-los seguretat jurídica i donar-los claredat en el nostre sistema fiscal.

Jo li diria que el primer que cal per tenir inversors és haver fet el que vam fer ara fa dos anys i dotar-nos d'una llei d'obertura, això és el primer que cal. Ara que tenim llei d'obertura, efectivament calia dotar-nos d'un model fiscal i penso que el nostre model fiscal en tant que homologable que és, és força clar. És força clar. I no només és força clar, sinó que és bastant més senzill en relació a cadascun dels impostos, el que s'està aplicant en tots els països de referència que podem tenir. Però insisteixo, el que cal per tenir inversors, el primer que calia, era canviar la legislació per poder garantir i afavorir que transparentment que sense tenir d'anar a buscar prestanoms, aquests inversors poguessin venir al país.

També ens parlava d'inversions en infraestructures i la necessitat d'aquesta inversió en infraestructures a més a més estès orientada cap a l'economia productiva. Estic totalment d'acord, no tinc res a dir, en tot cas només fer una reflexió. Quan es parla de les inversions, i quan parlem del pressupost de l'Estat, moltes vegades som reduccionistes, ens limitem a parlar del capítol sis del pressupost general, i quan es parla de les inversions de l'Estat hem de parlar no únicament del pressupost general, sinó que hem de parlar del pressupost de FEDA, del pressupost d'Andorra Telecom, i de la resta d'institucions vinculades a Govern. Però especialment d'aquestes dues, aquí hi ha un nivell d'inversió molt important equiparable i en ocasions superiors al del propi Govern en bàsicament infraestructures basades o encaminades a l'economia productiva, especialment en aquest cas vull fer referència a les inversions que durant aquests anys i ha començat a fer i continuarà fent els propers... FEDA... dedicades a tot el que és la diversificació energètica.

I després ens parlava en el seu sisè punt de l'esglaonament del deute, d'allargar els venciments, d'estructurar millor el deute. També estic totalment d'acord però també crec que puc defensar sense cap mena de problema que els quatre anys d'aquesta legislatura s'han dedicat bàsicament pel que fa l'endeutament a reestructurar-lo i penso que s'ha reestructurat raonablement bé, s'ha reestructurat raonablement bé perquè d'entrada s'ha perdut dependència del sistema bancari, s'ha incrementat moltíssim el pes del deute públic, en segon lloc s'han començat a fer emissions més enllà dels dotze mesos i s'han començat a fer emissions fins a tres anys. Per tant, de més llarga durada, i a més s'ha reconvertit part del deute bancari amb operacions a llarg termini, precisament aquella operació que vam haver d'assumir per pagar les obres que s'havien fet en legislatures precedents del túnel dels Dos Valires que es va fer a una operació a quinze anys. Per tant, ja anem en aquesta línia, estem d'acord, s'ha de fer això, però penso que és el que hem fet.

Em refereixo ara a la intervenció del Sr. Rios.

Vostè ens deia que totes les millores que presentàvem, totes les dades que presentàvem eren millores casuals. Miri, no ho sé si són causals o no. Són dades contrastables, perfectament es poden anar a mirar, però no només al Departament d'Estadística, sinó a les altres institucions que les elaboren. Són les dades que hi ha, no les puc pas amagar, són les que hi ha. M'hauria agradat que haguessin estat aquestes ja molt abans, el 2011, el 2012... però han començat ara, i han començat ara, efectivament, no li diré el contrari perquè ho he defensat jo des d'aquí, gràcies en gran part a la millora que el nostre entorn econòmic està tenint, una millora, -també cal dir-ho, i també ho diu la presentació- que està posada en qüestió pels propers mesos que hi ha ombres importants que caldrà veure com s'esvaeixen perquè realment es confirmi la millora que tant especialment a Espanya i França hagin pogut tenir els darrers mesos. Però en tot cas, fruit d'aquesta millora dels països veïns i de les mesures que s'han anat prenent en aquest país especialment per exemple des del Ministeri de Turisme, doncs ens podem beneficiar d'aquesta millora dels països veïns. Aquesta és la clau de tot plegat, el dèficit o l'esgotament del model econòmic que teníem i la necessitat de canviar el model econòmic anava encaminada a què? Anava encaminada a què quan els països veïns, especialment aquells que ens aporten més turisme, més visitants i amb aquells que tenim més intercanvi, comencessin a remuntar, nosaltres estiguéssim preparats també per aprofitar aquesta recuperació per part d'aquests països. D'això es

tractava. I amb el model que teníem, no hauríem pogut aprofitar aquesta recuperació.

Per mi, el passatge més complex de rebatre, no perquè hi estigui d'acord sinó perquè hi estic tant oposadament en desacord que es fa fins i tot difícil d'explicar, és tota la barreja que vostè ha fet entre els pressupostos, el dèficit que hem generat, l'endeutament com ha crescut... anem per parts, perquè sinó al final acabarem provocant que ningú entengui res.

Si vostè és limita a sumar els dèficits previstos en els pressupostos dels anys 2012, 2013, 2014 i 2015, possiblement -no he fet la suma- deu donar la xifra que vostè m'ha dit, fantàstic! Però això no té res a veure amb l'endeutament que s'hagi pogut crear ni amb els dèficits que s'hagin pogut crear. Per tenir aquesta dada ens n'hem d'anar al que són les liquidacions.

Hi ha dades que són també irrefutables. Endeutament a 31 de desembre del 2011: 767 milions d'euros; endeutament a 31 de desembre del 2013 que creiem que serà exactament el mateix a 31 de desembre del 2014: 868 milions. Per tant, molt per sota d'aquests 200 milions que vostè ens deia. A on està la clau d'aquest endeutament que s'ha produït? Bàsicament, i torno a ser reiteratiu amb això, a l'obra del túnel dels Dos Valires que es va executar durant tots els anys precedents a aquesta legislatura. És una realitat, però en tot cas, vam haver de pagar allò que s'havia executat en exercicis anteriors, senzillament. I si no hi hagués hagut això, doncs el nivell... sí, sí... això hagués estat ja pagat i haguéssim trobat l'endeutament amb 767 milions, doncs avui en dia seria el mateix. Tot i així cal dir-ho, no únicament l'esforç que s'ha fet per no generar dèficit, bàsicament també perquè una part d'aquests dèficits s'han cobert com vostè sempre em recorda i ho hem fet a cara, amb el convenciment que era una bona decisió, amb una transferència o amb un repartiment de reserves d'Andorra Telecom de 40 milions d'euros... És veritat! Per què? Ho hem explicat moltes vegades: perquè Andorra Telecom té reserves ocioses, més de 150 milions d'euros amb reserves. No té sentit que tingui reserves ocioses en un calaix i per l'altre estiguis pagant interessos pel teu deute. Senzillament hem pres una mesura, em sembla a mi, de bona gestió.

Però, anem més enllà. Vostè amb aquest joc de mans que ha fet per confondre pressupost i liquidació també ens porta a parlar del que són les liquidacions o el nivell d'endeutament amb el que ha anat, suposadament, creant-se durant aquests anys d'aquesta legislatura.

I penso que cal recordar -tot i que ja ho vaig fer en el seu moment defensant la liquidació-, cal que recordem, doncs, els números tal qual són.

Any 2011, dèficit de caixa: 50 milions d'euros. Quin hauria hagut de ser el dèficit de l'any 2011 si se li haguessin -2011, eh? Ja hi érem nosaltres...-, si se li haguessin imputat les obres que es van acabar pagant amb posteriors exercicis? 85 milions d'euros.

Any 2012, dèficit: 86 milions d'euros. Quin hauria hagut de ser el dèficit si no haguéssim tingut de pagar obres executades amb altres exercicis? 4 milions d'euros.

Aquesta és la realitat... aquesta és la realitat. Dèficit o superàvit de l'any 2013. Un superàvit important, però no cal que aquest superàvit ens el pengem com una medalla fruit de la transferència o del repartiment de reserves d'Andorra Telecom. Quin hauria estat el dèficit de gestió de l'any 2013 sense aquest repartiment de reserves? Menys 1 milió d'euros en dèficit de gestió, i aproximadament 23 o 24 milions d'euros en dèficit de caixa un cop, per tant, sumades les despeses financeres.

Aquesta és la realitat i aquest és el dèficit que s'ha creat amb la gestió d'aquests quatre anys. No se li pot imputar a aquest Govern la gestió que no ha fet, però sí se li ha d'imputar i se li ha d'exigir que respongui amb responsabilitat dels compromisos que el Govern, amb independència de qui l'hagi governat, ha anat adquirint abans de què arribés aquest Govern, i s'hi ha de fer front, perquè aquesta és l'obligació de tot bon governant.

Però encara li diré més. Anem-nos-en a veure aquest endeutament, l'evolució d'aquest endeutament en relació al PIB.

Miri, 2007-2009, creixement de l'endeutament en relació al PIB: vam passar del 18,2% al 31,2%, és a dir, vam créixer 13 punts; creixement de l'endeutament en relació al PIB del 2009 i el 2011: del 31% al 38%, és a dir, va créixer 7 punts; creixement de l'endeutament en relació al PIB de l'any 2011 al 2013: del 38,5% al 41,8%, és a dir, 3%. I això en un entorn de baixada, de descens, del PIB cada any. Per tant, si ho haguéssim fet a PIB constant aquests creixements encara serien inferiors.

Em retreu també que gastem més i alhora em retreu que fem retallades, i ens acaba retraient que els ingressos han anat a més i que això no ha servit per generar més dèficit... Ens hauríem d'aclarir! Escolti, li he explicat, gràcies a tenir més ingressos i gràcies a l'esforç de gestió hem pogut fer front a altres obligacions, o que nosaltres enteníem que eren altres obligacions aquestes inversions socials de les que també vostè ens ha parlat com són les de la CASS i les de la jubilació dels funcionaris. I no ho fem

perquè ens ho digui cap llei com vostè ens pretenia dir, no, no, ho fem des del convenciment... no teníem cap obligació de fer-ho, i ho hem fet des del convenciment. I per això, per tant, sí que penso en contra del que vostè diu que ens podem atribuir algun dels mèrits de l'increment amb despesa social d'aquests anys.

Però, també li diré una altra cosa, si és que el que vostè pretenia era atribuir-se tot el mèrit d'aquells increments en el pressupost amb despesa social atribuïbles a la Llei de la CASS del 2008, només cal que li digui que al 2008 aquella llei es va aprovar per unanimitat i vostè no tenia precisament la majoria en aquesta Cambra. Per tant, com a mínim, comparteixi amb els que els hi toqui aquell mèrit en relació a aquest increment de la despesa social atribuïble en aquella llei del 2008 perquè tampoc, en tot cas, és una exclusiva del seu partit.

Però també siguem raonables, el que no podem estar fent és cada mesura que es pren des d'aquesta Cambra, cada llei que s'aprova en aquesta Cambra, que genera nova despesa social en els següents governs, despullar-los en el pressupost del que s'ha generat en lleis anteriors per dir-los-hi que no fan despesa social. Els governs i les majories de cada moment tenen a la seva potestat de presentar modificacions de les lleis si és que no estan d'acord amb aquesta despesa social, i no s'ha fet perquè s'hi està d'acord i perquè evidentment es creu que s'ha de pressupostar i així s'ha fet.

Ens parla també fent una barreja que em sembla com a mínim no massa lògica de la despesa per habitant en inversió en asfalt i la posa en comparació amb la despesa per habitant en programes ocupacionals... Bé, és clar, són dos coses que no tenen res a veure, i com vostè pot imaginar-se el cost de fer una carretera, un eixample, una protecció de caiguda de blocs rocosos o una canalització del riu, difícilment es pot comparar amb la prestació de desocupació que se li pot pagar a una persona que està en aquesta situació dolorosa.

Jo li faré els números d'una altra manera que em sembla que corresponen més a la realitat.

Vostè ens ha dit que la despesa, programes d'ocupació -si m'equivoco ja m'ho corregirà-, eren de 62 euros per habitant. És que em sembla que no era aquest el càlcul. El càlcul és: quan s'hi ha destinat: 2.700.000 euros, quantes persones s'hi han beneficiat i el que ens acaba sortint, agafant de mitja que s'han beneficiat 850 persones, ens acaba sortint 3.176 euros per persona.

Això és el que compta: quan hem pogut destinar a les persones que estan en aquesta situació. De res em serveix que hi hagi 62 euros que teòricament em

deurien tocar a mi, que jo no estic desocupat, i és que em sembla que és comparar naps i cols i només contribuir a certa confusió.

També ens diu en la seva intervenció que parlem molt de dos objectius que teníem a principis de la legislatura, que eren el d'equilibri pressupostari i obertura econòmica, i el del nou marc fiscal, i que no parlem dels altres dos grans objectius que vam definir, i que ara ens n'oblidem d'aquests ja que no els hem aconseguit... Doncs, no és veritat!

Miri, l'altre objectiu que vostè mateix ha definit és el de les competències i el de les transferències. Presentació del pressupost, pàgina 18, una pàgina sencera parlant-ne, dient clarament: no ho hem pogut fer! No hem tingut la capacitat de fer-ho! I aquesta és una obligació, un deure pendent per la propera legislatura. Em sembla que ho he dit, no només ho diu la presentació, ho diu el discurs.

Després em parla també de la reforma i l'agilització de l'Administració, amb menys dimensió però també en parla: pàgina 17 de la presentació.

I finalment, en aquesta última intervenció ja li he parlat del tema de la CASS i de la jubilació dels funcionaris i la inversió social, també ens ha parlat, ens ha fet una reflexió -que com a reflexió genèrica segur que podríem estar-hi tots d'acord- sobre, doncs, l'evolució del mercat laboral, la problemàtica dels joves a l'accés a la primera feina, la dificultat per segons quins perfils per trobar feina, el fet de què una economia que no soluciona això és una economia que està malalta i que té problemes... Podem estar totalment d'acord. El que passa és que circumscriure aquesta realitat aïllada del món només a Andorra i pensar que la podem solucionar sense pensar en l'evolució econòmica de tot el món em sembla irreal. Li deia abans: "I vostè ens ho retreu"... No es pengin medalles perquè al final la recuperació que tenen les dades són més bones perquè la resta del món va bé. Doncs, li dic el mateix, quan la resta del món va bé i quan vagi més bé, també ens millorarà la creació dels llocs de treball. Al final és un compendi de moltes coses.

Insisteixo, el que hem d'estar és preparats perquè quan el món vagi bé, quan aquesta atracció a l'economia vagi millor, nosaltres ens en puguem beneficiar, i si no fem les reformes que hem impulsat durant aquesta legislatura difícilment ho podrem fer.

Ja vaig acabant Sr. síndic.

Només una petita referència, en aquest cas, i aquest any molt escarrit al Sr. Armengol, bàsicament per agrair-li el seu discurs. Penso que complementa perfectament el del Govern i el projecte de pressupost. Agrair-li en aquest cas el suport, un suport que possiblement a algú avui li sabrà greu

perquè hi ha gent més interessada en fer veure i en intentar posar de relleu les discrepàncies entre el Govern i el grup parlamentari que li dona suport, que no pas doncs quatre anys de suport inequívoc del seu grup parlamentari... que ha tingut el Govern del seu grup parlamentari, que ens ha permès tirar endavant més reformes de les que possiblement molts haurien pensat que seríem capaços de fer a l'inici d'aquesta legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc el Sr. Daniel Armengol m'ha volgut parlar de l'estructura impositiva, després m'ha parlat el ministre i en parlaré més llargament quan contesti al ministre.

Però miri, Sr. Armengol, -i el que ara dic val per vostè i pel ministre-, aquestes intervencions que han fet crec que són profundament equivocades en relació a l'estructura impositiva i si hi hagués hagut aquí el Sr. Gilbert Saboya - que veig que ens ha hagut de deixar-, s'hauria posat les mans al cap.

L'hi explico. No em recordi que part de la imposició directa la paguen la gent de fora i vostè ja sap que jo ho sé. L'únic que l'hi he de dir aquí sent molt prudent és que aquest no és bon argument, és fins i tot un argument perillós. En quant em refereixi al que ha dit el ministre m'hi estendre una mica més, no gaire perquè em sembla que no seria responsable per part meva.

El Sr. ministre -que vostè també he vist que ho feia-, diu que anem decalats amb les intervencions. Miri, si el Sr. síndic, -que ha fet bé-, no ens hagués interromput i ens hagués deixat descansar una estona jo li hauria contestat de seguida. Per tant, que em contesti després de la mitja part i de la deguda intervenció dels assessors en relació a allò del candidat o no candidat, Sr. Antoni Martí, -que veig que els hi ha molestat-, miri, això del decalatge, -que és la paraula que ha utilitzat vostè, que m'agrada que un amic que dissortadament un amic company conseller que dissortadament no és aquí li agrada emprar paraules amb un cert gal·licisme-, al decalatge, el Sr. cap del Govern ja ens hi té acostumats perquè un dia jo parlo de defenestrar un ministre i tarda dos sessions de Consell en pujar aquí

a contestar-me. Miri, jo no... si es que m'han de contestar alguna cosa de les que dic ara no tardin gaire perquè si el Sr. cap de Govern -que jo crec que serà candidat-, dissol ràpidament ja no em podran contestar perquè el decalatge no els deixarà.

El dia de la seva típica adopció d'un text sobre les unions civils, el Sr. cap de Govern va pujar aquí i li va dir a una companya consellera però em va semblar tant desplaçat que no vaig voler pujar i ara no vull utilitzar el decalatge, però aquell dia aquí això era un míting de DA no del cap de Govern parlant de la llei, per tant, no sóc pas jo que he començat.

Anem al pressupost que és el que ens ocupa.

Inversions

Ja estic d'acord, deixem el 2012 que no ha estat encertat d'agafar-ho com a comparatiu. El que no veig que vostè em pugui discutir -bé, ja sé que no m'ho pot discutir no perquè jo tingui la veritat sinó perquè vostè sap el que és un pressupost, és que una cosa són les liquidacions i l'altra el pressupost. Que hi hagi reconduïts, que hi hagi fins i tot la intervenció de plurianuals que hi hagi el que vulgui però és evident que quan un ha de defensar la seva gestió pressupostària li va molt bé utilitzar-ho d'una manera o d'una altra -ja ho hem discutit altres vegades-, al final em quedo amb el que ha dit que era veritat que hi havia aquesta disfunció, doncs em quedo amb això i no discutirem més.

La qüestió del... que també li deia al Sr. Armengol que li contestaré ara a vostè. La qüestió de l'estructura impositiva, mirin jo crec que és una evidència que sense que ens haguem d'assemblar a la Unió Europea no més tard que ahir, vostè i el Sr. cap de Govern es felicitaven davant dels mitjans de comunicació de què la Unió Europea finalment ha donat un mandat de la qual cosa nosaltres també ens en felicitem i ho aplaudim i a més estem en la mateixa línia de defensar una política d'Estat. Bé, la comparació amb la Unió Europea nostra dona el següent: cotitzacions socials 32% de pressió a la Unió Europea de 28, 36% A Andorra, indirectes 37% a la Unió Europa de 28, 52% a Andorra, directes 31% a la Unió Europa de 28, 12% Andorra. Això era una referència global. Jo en cap moment he dit que vulgui que ens equilibrem, que ens equiparem però el que m'ha donat un ensurt de veritat és que es vulgui insistir en un argument que un anterior cap del Govern havia utilitzat sovint, de què no havíem de fer impostos directes perquè -que vostès no ho han dit això ni el Sr. Armengol ni el Sr. Cinca-, que havíem de deixar-nos d'impostos directes només indirectes i que a més a més ens el pagaven els de fora. Jo li recordaré, i vostè estava a l'edifici

administratiu com jo -no al mateix departament-, que quan vam posar en marxa l'acord d'unió duanera i a l'1 de juliol de 1991 vam aconseguir implantar l'impost de mercaderies indirectes vam tenir molts problemes per convèncer Brussel·les de que aquest era el bon procediment i, insisteixo, jo no crec que haguem de fer un debat, jo no els hi vull fer cap retret però els hi demano a tots prudència en aquesta qüestió i estic segur que el Sr. Saboya no em desmentirà. Vigilem amb aquests arguments perquè tindran un efecte bumerang i ens perjudicaran en les negociacions o ens perjudicarien -espero no tornar-ne a parlar més d'aquesta qüestió-, ens podrien perjudicar.

Quart apunt que m'he anotat aquí. Sr. ministre fins i tot discutia amb el meu company, Gerard Barcia, per veure si parlava de la meua intervenció o la de l'altre portaveu de l'oposició però m'ha semblat que es dirigia a mi fent-me retret de què jo hauria dit alguna cosa de la Unitat d'Intel·ligència Financera (UIF). Em dec haver explicat molt malament però quan vostè anirà al diari de sessions veurà que jo li he parlat de relacions internacionals del Ministeri de Finances, Projecte 013: assessorament pels intercanvis d'informació tributària. La meua intervenció és aquesta i la meua petita queixa és aquesta, que no estem parlant de grans xifres. No n'he parlat de la UIF, per tant jo l'hi he parlat del llibre 4, pàgina 115, que és on hi ha el -23,44%. El mateix llibre 4, pàgina 119 hi ha l'UIF, un -10%, jo no n'he parlat.

L'aparell d'escoltes.

Clar, em diu: la fitxa indueix a error. No miri, jo crec que aquí ho podríem haver acabat també més ràpid si ens diguéis: miri, és que ens hem equivocat i la fitxa està malament. Bé, diu que la fitxa indueix a error... la fitxa diu el que diu i la fitxa diu ben clar que és per un aparell però has d'anar fent tot el circuit que jo he explicat amb les pàgines numerades que són aquí per adonar-te de què s'està dissimulant o algú s'ha equivocat molt a l'hora de fer els conceptes. Per tant, aquí no indueix a cap error, si és un software aquí no en parla cap moment, si és un software evidentment el cost és enorme però el seu pressupost no ho diu i si a més a més és un software potser haurem de parlar un altre dia d'aquella qüestió que ja ens ha ocupat algunes interpel·lacions amb el ministre de Justícia que és la Llei de contractació pública, i si aquí tampoc s'ha de fer servir la Llei de contractació pública no crec que aquí em puguin dir que això és un conveni internacional, per tant, jo crec que si ens ho haguessin explicat bé... perquè a nosaltres ens poden donar lliçons d'algunes coses sí, miri, nosaltres no hem nascut ensenyats i per tant apliquem aquell savi principi de: "nunca te acostarás sin saber una

cosa más", però entre això i que ens vulguin fer passar per uns mals defensors de la seguretat ciutadana, miri no! Nosaltres sempre hem votat els crèdits de la policia, sempre hem defensat la policia, ho continuarem fent, però el que no ens agrada és que per la via de les fitxes se'ns vulgui aixecar la camisa. No hi estem d'acord, i a més a més ens preocupa aquesta qüestió.

I el tema que vostè m'ha volgut rebatre. L'altre afer, diu: "Si algú ha fet un mal ús", ho ha dit dos vegades. Miri, també s'ha tornat a equivocar, i li explico. Això ja està clar en la instrucció que algú n'ha fet un mal ús, no ho dic jo, ho diu la instrucció. Algú n'ha fet un mal ús. L'únic que haurà de seguir-se la instrucció per veure si es descobreix qui és aquest algú, o alguns o algunes. Però que se n'ha fet un mal ús, miri no en tingui cap dubte, i és més, demani a dins del seu Govern i li podran explicar. Per tant, el que ha de dir la Justícia és si ha pogut esbrinar o no qui ho va fer, però que es va fer malament, miri això no admet discussió.

Últim punt: esglaonament. Ha parlat de les meves i nostres sis propostes de l'esglaonament del deute. Bé estem d'acord. Jo no li he parlat del que han fet en aquesta legislatura. És que les escoltes no ens deixen parlar de l'esglaonament del deute. Doncs en relació amb l'esglaonament....

El Sr. síndic general:

Si us plau....

El Sr. Jaume Bartumeu:

...jo el que li deia Sr. ministre és que estem d'acord. Jo no li he parlat del que han fet en aquesta legislatura, que en algunes intervencions ja li he dit que fins i tot ens podia semblar bé el que estaven fent, que em permetré que li digui, -que ja ho sap-, que de fet han continuat una línia que jo o nosaltres havíem iniciat.

Jo del que li he parlat és de futur. I a futur a mi em sembla que aquest esglaonament s'hauria de fer més llarg i em podrem parlar i més fermament. I aprofitar la situació dels interessos actuals, això és el que li he dit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. David Rios, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Prometo no esgotar els meus trenta minuts de rèplica en aquestes alçades. Aniré molt ràpid.

Sr. Armengol, vostè ens renya perquè cada any estem incorporant una esmena sobre l'estació d'autobusos, i segons vostè ho estem fent malament, perquè això hauria de ser via privat. Bé, vostè ha fet aquí unes explicacions i ens ha dit que a veure si aquest any ho acabem d'entendre d'una vegada i no fem més els pesats i no insistim més amb l'estació d'autobusos. Però insistirem, primer de tot insistirem.

L'estació d'autobusos actual hi arriben 13 milions de viatgers. Es fan 13 milions de viatges. Per tant interessa tenir un punt d'arribada interessant a Andorra. Per tant insistirem, si no és aquest pressupost serà el vinent, fins que ens sortim amb la nostra. És una infraestructura cabdal i necessària per al nostre país. Una altra cosa és que si no s'utilitza l'autobús, doncs mira, tant se val. Però vostè ens renya amb la forma que presentem aquesta esmena, doncs, miri vostè, és exactament igual, exactament igual que de la manera que està pressupostat l'heliport, exactament igual. L'heliport està pressupostat exactament igual, doncs, nosaltres pressupostem l'estació d'autobusos igual que l'heliport. A veure si aquest any tenim la sort que comencin les obres.

I després, Sr. Cinca, miri sobre el tema del deute i el dèficit, etc., vostè m'ha donat unes dades. A veure si podem fer pas a pas i ens posem d'acord. Vostè em diu que al 2011 hi havia 767 milions de dèficit... de deute, però, i al 2013 n'hi havia 868. És cert això? Doncs, entre el 2011 i el 2013 tenim 106 milions de deute, més 40 milions pressupostats el 2014, i 30 milions pressupostats el 2015, són 70 milions, per tant són 170 milions previstos, està bé que hem d'esperar la liquidació del 2014-2015, però són 170 milions previstos. Fins aquí està bé, no? Si a més a més li traiem els 40 milions de l'STA estariem parlant de 216 milions d'euros. Val?

Per tant, els números vostè em diu "vostè ho barreja tot, ho manipula tot, etc.", doncs, faci els números, comprovi'ls. Jo els he fet i els tinc aquí al davant i amb les dades que vostè m'ha facilitat em donen 216 milions d'euros. Traient 40 milions de l'STA, doncs, ens en queden 176, dels quals 70 són pressupostats, però els altres són liquidats. Per tant vostès en 5 anys generaran al voltant de 150 o 170 milions d'euros, que és el que jo venia a dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre vol intervenir...

Perdó, Sr. Armengol, perdoni, té la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Està perdonat.

Déu me'n guard...

El Sr. síndic general:

El que sí que li demanaria, Sr. Armengol, és que es desplaci fins la tribuna.

(Se sent riure)

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

De nou no em volia desplaçar perquè seré relativament breu.

Déu me'n guard, Sr. Rios de renyar-lo per res, només faltaria, només li dic que de poc serveix seguir presentant any rere any la mateixa esmena, perquè vostè no canvia les seves conviccions i nosaltres si no fan res per fer canviar les nostres tampoc ho farem.

I com que crec que era el Sr. Greenspan que ho deia "Si vous avez compris c'est que je me suis mal exprimé".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Començo també, doncs, per ordre de les intervencions.

Sr. Bartumeu, el decalatge, miri, m'ha donat una alegria si es pot interpretar que l'ús d'aquesta paraula és un homenatge al Sr. Martí Salvans, perquè tot ben merescut és.

En tot cas, m'ha mal interpretat quan feia referència a aquest decalatge, el que vull dir és que l'estructura d'aquest debat, el que comporta és que vostès defensen el debat a la totalitat i en la meua primera intervenció no responc directament a les seves intervencions, sinó que el que faig és defensar el

pressupost. D'aquí que no els respongui fins a la meva segona intervenció. Quan parlava de decalatge era en aquest sentit, no en cap altre.

Escolti, entès i recollida la seva reflexió quant a la prudència, estem totalment d'acord. Cal ser prudent. En tot cas no crec que el que jo he dit s'hagi d'interpretar dins l'àmbit de la imprudència. Vostè sap que dins de la Unió Europea hi ha homologació i homogeneïtat de figures, no hi ha homogeneïtat de tipus. I això és una realitat i només del que s'ha de desprendre del que jo li dic és això.

Tema de la UIF, si és com vostè diu, doncs, me n'excuso. Senzillament no és fàcil prendre, seguir i tal, i he interpretat que estava parlant de la Unitat d'Intel·ligència Financera. Si vostè es referia a la Unitat de Relacions Internacionals, doncs, la reflexió doncs, hi ha lloc. I en tot cas, en aquesta unitat penso que també ajustem el pressupost a les necessitats. El desplegament, doncs, de legislació vinculada a l'acord monetari, a la negociació dels propis convenis de doble imposició, donar compliment a les obligacions que tenim fruit del Global Forum, doncs, ens van portar a pressupostar l'any passat en una dimensió. Aquest any entenem que amb el que s'ha pressupostat serà suficient, i més tenint en compte que no deixa de ser un any atípic, que al final, com vostè sap tots els anys d'eleccions acaben alterant una mica el que és la liquidació del pressupost.

Pel que fa al tema de l'aparell de les escoltes i al tema de la Llei de la contracció pública. Miri, l'únic que estem fent és pressupostar, no estem encara prejutjant si s'ha de fer un concurs d'una manera nacional o internacional, o com s'ha de fer. Hem pressupostat, després hi haurà la licitació, i la licitació amb un plec de bases dirà com s'ha de fer aquest concurs. No crec que es pugui prejutjar del pressupost com es farà aquesta contractació el dia que s'hagi de fer.

En cap cas he volgut posar en dubte el convenciment per part seva de l'important que és la seguretat de l'Estat i preservar aquest actiu que té Andorra. L'únic que li deia és que crec que això justifica la inversió importantíssima que es fa en aquest àmbit.

Ja li admeto, és una lluita desigual si jo em poso a discutir amb vostè de qüestions jurídiques i de termes jurídics. Segurament no hi ha cap dubte. Fins ara se'n pot desprendre del que ja s'ha pronunciat als tribunals que hi ha hagut un mal ús com vostè deia, però també se'n pot desprendre que aquest mal ús no és atribuïble a l'aparell en qüestió, que avui porta a aquest debat, és atribuïble a altres qüestions. I per tant, penso que del mateix procés d'instrucció se'n

pot deduir les dues coses. Hi ha hagut un mal ús però en tot cas no atribuïble a l'aparell, i per tant em sembla que això també cal deixar-ho clar.

I quant al tema de l'allargament del finançament, estem, ja li he dit, totalment d'acord. És veritat, i ho he dit en aquesta mateixa Cambra, en moltes ocasions s'està donant continuïtat al que ja es va iniciar a la passada legislatura. En aquell moment teníem una sola emissió de deute públic. I el que també és veritat és que en aquell moment el venciment global del deute era molt, molt a curt termini. S'ha fet un salt substancialment important en aquest cas. Hem passat d'una maduració del deute d'un any, a una maduració del deute a cinc anys. És suficient. Estic d'acord amb el Sr. Bartumeu. Més llarg puguem tenir aquest venciment, millor! També s'ha de buscar cert equilibri. Ha d'haver-hi una part del deute que estigui a curt termini perquè això et permet jugar amb la tresoreria i acaba sent més eficient. Però en tot cas, en aquesta línia estem totalment d'acord.

I per últim només dir-li que amb la seva referència a l'any 91, l'únic que ha fet és que me n'adoni que m'estic fent gran, la qual cosa no deixa de ser greu. Però en tot és cert el que vostè ha explicat en relació a aquell moment.

El Sr. Rios, una qüestió molt puntual, i entenc que és un error, -deixi'm que faci una mica de broma- aquests debats a vegades es posen tensos i tampoc cal.

Ha dit que era molt important la central d'autobusos, i que cada any rebíem 13 milions de... ho ha dit... s'ha equivocat, ja ho entenc, perquè imagini's, tant de bo, perquè això voldria dir que tindríem realment un nombre de visitants espectacular, si tenim en compte 7 o 8 milions de visitants, doncs, alguns autobusos deuen arribar buits. Però bé, en tot cas entenc que ha sigut un error i són 13.000, tot i anar i tornar, Sr. Rios, anar i tornar, però hauran d'anar i tornar moltes vegades, no? Perquè és impossible. Tenim 7 milions de visitants aproximadament, i 13 milions d'anades i tornades, doncs, imagini's, tindríem aquí... realment no estaríem parlant de crisi, estaríem realment parlant de crisi, estaríem realment pujats al dòlar com es diu popularment.

Però anem a la qüestió seriosa com és el tema de l'endeutament i de les liquidacions i d'aquests números que vostè ens ha fet.

Miri, si repassa aquests números que diu que té apuntats, d'entrada ja se n'adonarà que ha multiplicat dos vegades els 40 milions d'Andorra Telecom més els 40 milions del dèficit de l'any 2013. Són els mateixos 40 milions, si els hi posem dos

vegades, doncs evidentment, ajuden a sumar. Però és que són els mateixos. Estarem d'acord amb això per tant aquests ja els pot anar restant.

Segona qüestió que jo li he dit. Jo el que li dic és aquest govern de la seva gestió ha generat, no ha generat aquests 170, 210, ni 100 milions de dèficit i per tant no ha contribuït en aquest increment del dèficit en aquestes quantitats. Per què? Perquè el dèficit de l'any 2012, aquell amb el que també han parlat, doncs em refereixo al Sr. Bartumeu, de 135, incorporava els 135 milions dels pagaments de la obra del túnel dels dos Valires. Va acabar generant un dèficit, aquell any, de 86 milions d'euros que si l'atribuïm a la gestió, si el tinguéssim d'atribuir a la gestió del Govern d'aquell exercici hauria estat de 4 milions d'euros. Només li dic això, senzillament. Efectivament el deute del 31 de desembre del 2011 al 31 de desembre del 2013 i també li he afegit, que d'això se n'ha oblidat, que seria el mateix a 31 de desembre del 2014 és doncs aquest increment dels 107 milions d'euros que vostè ens deia. Senzillament, 107 milions d'euros atribuïbles a la gestió, atribuïbles a la gestió doncs molt pocs, i també li he dit en tot cas gràcies als 40 milions de l'aportació, 40 milions menys d'endeutament de l'aportació o del repartiment de reserves fets per Andorra Telecom. Només li he dit això.

Si vostè vol podem entrar a debatir quin és el nivell de creixement de l'endeutament en tots els exercicis anteriors, ja li he fet la comparativa en relació al PIB, però és que em sembla que no aporta res. L'únic que li estic dient és aquest Govern no ha generat el dèficit que vostè deia ni ha incrementat l'endeutament en el nivell que vostè deia. I no ho ha fet en part perquè ha gestionat o ha intentat gestionar amb una vocació d'anar cap a l'equilibri pressupostari i dos perquè, malgrat no aconseguir aquest equilibri pressupostari, sí que ha posat com a prioritari no fer créixer l'endeutament i ha buscat alternatives a no fer créixer aquest endeutament. Per què? Perquè fer créixer aquest endeutament és posar en perill la pròpia sobirania d'aquest país. Som un país massa petit per poder arribar als nivells d'endeutament que altres països, molt més grans que nosaltres, sí que es poden permetre. I això val per polítiques expansives, per polítiques constrictives, val per moviments ideològics més intervencionistes i més que debutants i val per moviments més lliberals. Un país petit cometria un gran error vist des de la perspectiva que es vulgui arribar a nivells d'endeutament que no pugui finançar-se per si sol. Seria un greu error que ens posaria en una situació a les portes de la fallida i per tant aquest Govern no ho ha volgut fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Senyor síndic seré breu, és a dir, que no gastaré ni molt menys el temps.

Molt breument dues coses. El tema de la maduració del deute. Miri, jo tampoc he discutit, i a més en una intervenció curta no es pot fer tota l'argumentació que hi hagi d'haver diferents *tranches*, per dir-ho així, d'endeutament però clar jo em referia a una maduració llarga, a una maduració a la britànica, és a dir, una maduració de 15 anys. Aquesta és la maduració que jo plantejo.

En el tema de l'aparell del software jo també, sense voler-ho comparar, em sembla que ha de ser una política d'Estat i ho és la seguretat ciutadana, també demanaré prudència perquè jo no vull discutir ara aquí. Això està pressupostat, Llei de contractació pública no en parlem, però com que demano prudència revisin vostès els seus arxius, les declaracions que han sortit des de Govern des de què jo vaig fer les meves primeres i veurà que potser la prudència ha faltat una mica. I acabaré amb una mica de broma. Miri, l'aparell no té res a veure segur però que encara no tenim robots que facin anar els aparells, els aparells si algú en fa mal ús és la persona, la culpa no és mai de l'aparell.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. David Rios...

Sr. Daniel Armengol, desitja intervenir...

Sr. Jordi Cinca...

Bé, si no hi ha, doncs, més intervencions passem a les votacions.

En primer lloc procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

Obrim, doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Senyor secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

6 vots a favor, 19 en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena.

Procedim, ara finalment, a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Obrim també un termini de temps per poder votar.

(Votacions)

Senyor secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

6 vots a favor, 19 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i, havent-se presentat esmenes a l'articulat al Projecte de llei, el Projecte seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No havent-hi més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.46h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877